

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 04/08

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 12.децембра 2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић.**
- **Пуномоћници адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.**
- **Окривљени Ђукић Жељко, Боројевић Драган, Медић Драган и Шолаја Миодраг.**
- **Браниоци Мирослав Перковић, Звонко Радовановић, Ђуро Драгић и Саша Петровић и адвокатски приправник Благојевић Мирко.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес **НАСТАВИ**, при чему се и даље примењују мере прикривања изгледа сведока на тај начин што је постављена непровидна завеса између дела суднице у којој се налази веће и странке и публике.

Констатује се да је у прилогу овога записника и списак судске страже, као и да је у судници стручни сарадник суда Гордана Илић.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Пред судом је сведок П-1.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доведите сведока.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа ја се извињавам и јуче ми није било добро и за ово кашњење данас узео сам неке антибиотике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, каснило је и веће.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Исто тако добио сам од мог клијента Медић Драгана вредности шећера у крви које је он записивао и које се мало не слажу

изгледа са оним извештајем који сте ви то добили, који сте ви добили, то је ја претпостављам да ћете ви то проверити, јели, у вези овог прегледа на ВМА-а.

Констатује се да бранилац окривљеног Драгана Медића предаје папир на коме су унете вредности шећера у крви у означене датуме са потписом Медић Драган, па предлаже да се исти достави Управи затвора како би био презентираан лекару приликом прегледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја то тако разумем, да ми ово доставимо, је ли тако. Одакле њему ове вредности?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па он је присутан кад мере. И онда ви сте јуче рекли да су они у свом извештају, да је све уреду међутим има ту једна јединица мислим од 21, која је мало јача била, прекјуче или јуче. Па би молили само за онај преглед што смо разговарали за ВМА између ова два суђења, да не би баш дошли у ситуацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш тад 22. да му не би позлило.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала. Добар дан. Наставићемо данас ваше испитивање оно које смо започели јуче. Хоћете да ми кажете да ли је можда био неки командант вода или командир вода заправо Црногорац, с тим надимком?

СВЕДОК П-1: Познато, познато ми је тај надимак али не сећам се изгледа особе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био командир вода или не?

СВЕДОК П-1: Чуо сам за надимак кажем али не знам стварно да ли је он био неки од, неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се сећате можда Смиљића шта је тада из тог доба, тода дана у Подујеву?

СВЕДОК П-1: Па не, не сећам се ја њега овако да сам га знао, сећам се кроз поступак онај, али не знам човека онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га видели тада у том дворишту, у тој кући?

СВЕДОК П-1: Не, нисам, ниасам познавао ту особу да би могао да кажем то је био Смиљић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Томића?

СВЕДОК П-1: Па Томић, мислим да је стојао по првом уласку у двориште, мислим да је стојао тад са, нисам сигуран са Стопарић Гораном мислим да је стајао, један момак је стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у дворишту, где?

СВЕДОК П-1: У дворишту да, код самог улаза у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неко на тераси можда?

СВЕДОК П-1: Па ја нисам видио ту никакву терасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На овој овде. Да ли може режија да укључи мониторе само за судницу и за окривљене? Мој је покварен тако да ја то и не примећујем. Је ли може режија то да укључи, можемо ми да наставимо без?

Можемо. Хоћете да ми кажете да ли сте ви на тој двоспратној троспратној кући, како сте већ видели да ли сте видели ту неку терасу?

СВЕДОК П-1: Не, мислим да није била тераса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није била на тој кући?

СВЕДОК П-1: Не. Не. Улаз је био са ове бочне стране, главни улаз у кућу, а са ове бочне, ове стране до чеоне није било никакве терасе, на тој троспратној или двоспратној кући црвеној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми јесте имали неки налог или наредбу шта да радите с цивилима на које наиђете кад уђете у те куће да се сместите?

СВЕДОК П-1: Пазите наредба је била, наредба је била да се сместимо, да се сместимо и никаквог коментара није било да ли ћемо срести цивиле или нећемо срести цивиле, речено је да је то двориште ту празно и да се ту сместимо, међутим ето је то је испало тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био заправо задатак јединице ту у Подујеву?

СВЕДОК П-1: Па по доласку, пошто је одржао састанак по првом доласку у, како се зове, у Пролом Бању, командант Слободан Медић он је рекао да је наш примарни задатак да бранимо ту границ у Србије од упада терористичких тих група и од не знам у то време напада НАТО-а и то су били примарни неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми да ли сте можда приликом одласка из Пролом Бање у Подујеву, да ли је са вама био неки камион са опремом?

СВЕДОК П-1: Нисам видео, да ли је кренуо, нисам стварно видео. Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже окр. Ђукић Жељко да је он возио камион, обзиром да се возач тог камиона уплашио.

СВЕДОК П-1: Не знам, нисам упознат са тиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда приметили да је тада после тог догађаја са цивилима неке позлило?

СВЕДОК П-1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причају овде окривљени, причају неки сведоци да је позлило Медић Драгану.

СВЕДОК П-1: Док смо стојали у строју, ја сам само чуо да се Медић расправљао са командантом Вуловићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Драган или Медић Слободан? Медић Драган?

СВЕДОК П-1: Медић Драган, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте расправљао, ту на улици? После овог догађаја?

СВЕДОК П-1: Из строја, из строја да они су стојали већином у крајњем десном делу строја и одатле се чуло да, нисам приметио да је неко нешто, не знам мислим да му је позлило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви видели неко поступање припадника ваше јединице или полицајаца са овим цивилима пре него што је дошло до пуцања у њих, не за ону плаву жену, него неко друго поступање осим претресања, неко викање, како су се понашали ти цивили, скидање марама и тако нешто?

СВЕДОК П-1: Ја једине цивиле које сам видео то сам видео цивила који је изведен од стране Милоша и «Сарме» из тог по уласку мом првом у двориште када сам стојао на стази, из тог дела где је амфорски пролаз и накнадно сам видео ове цивиле који су изведени из ове приземне куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, за те цивиле који су изведени из приземне куће је ли неко викао на њих или ударао или су претресали и децу или само одрасле.

СВЕДОК П-1: Па ја када сам чуо, док сам лежао у овој кући приземној, првој до улаза, када сам зачуо значи то ме је пробудило, фактички навело да ја изађем и видим шта се дешава, чула се значи гласно коментарисање и викање «поби то, уза зид, шта се чека» али нисам приметио да је неко ударао, не могу сад са сигурношћу да кажем. Углавном је било расправљање и ова жена што је гурнута од стране ове двојице што су стојали, последња жена која је изашла, која је гурнута пушком у леђа, али нисам приметио да је и накнадно су послати су од стране овог најмлађег припадника, они су прегледали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи претресана је?

СВЕДОК П-1: Први човек је имао неку белу кесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прегледана је и кеса?

СВЕДОК П-1: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су прегледане и ствари и деце?

СВЕДОК П-1: Нису они имали нешто, ја колико се сећам, они нису стварно имали неке ствари, нешто да су имали неке да су, једино тај човек сећам се упечатљиво је то беле кесе, ови остали, ове две жене су држале дете у наручју, нису имали никакве неке торбе да су носили, да је било неког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу деца прегледана, њихови џепови од панталона, јакни?

СВЕДОК П-1: Па да, да, чисто тако тај рутински преглед.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу цивили плакали, негодовали?

СВЕДОК П-1: Па били су, ведело се да су знатно узнемирани, да су људи уплашени да су избежумљени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли молио неко нешто?

СВЕДОК П-1: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли молио неко нешто за децу или тако од њих?

СВЕДОК П-1: Па ја колико сам посматрао овде ја нисам чуо да се ико обраћао од тих цивила да је нешто говорио, и када сам пришао, када сам пришао, када сам се обратио и рекао да не дирају цивиле, да једноставно предају, да су цивиле дужни да одведу у фактички ту полицију која је у том месту, да им напишу имена, да их оставе на миру и нисам приметио да је неко нешто, јер сам се повукао био после тога. Није било неког коментара после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми јесте ли се ви уплашили тад и за себе кад сте рекли да цивили треба да се одведу у полицију или тад у аутобусу кад сте рекли неко ће да одговара?

СВЕДОК П-1: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте смели то да кажете кад сте били тако уплашени?

СВЕДОК П-1: Па знате шта, нормално да се човек плашио и да сам ја то, али у том моменту стварно нисам размишљао да, нисам могао у ствари ни да замислим јер ја сам фактички имао неко своје мишљење, да су то људи по правилу службе, да су то професионалци људи који знају шта треба радити са цивилима, који су дошли ту да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам да ли сте се ви како кажете да сте се толико плашили, а рекли сте неко ће да одговара за ово?

СВЕДОК П-1: Па ја сам то кажем, ја сам се и плашио и тај страх неки и тај неки бес у мени и то нешто се све скупило и ја нисам фактички да сам ја размишљао е сад ћу то да кажем, то је из мене излетело онако једноставно кад сам видио да је то дете изношено из тог дворишта, то ме је некако иницирало и ту сам тако да нисам ја сад нешто, а наравно да сам био свестан да је то нешто што ме фактички ставило у опасност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми је ли неко упутио Драгана Медића да се та плава жена налази у кући па га је позвао да он интервенише, да спречи то што се тамо дешава? Јесте видели тако нешто?

СВЕДОК П-1: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо такође овде чули. Да ли сте видели ко све мења оквир, оно што сте нам објаснили?

СВЕДОК П-1: Када сам дошао, дошао до стазе из које су, која се везује на приземну кућу из које су изведени ови цивили, гледао сам према амфорском, значи према амфорском пролазу и у том моменту је момак који је претходно стрељао ову жену плаве косе једноставно погнутим погледом, једноставно погнутим кораком са руком овако он је ишао према улазу, ја сам гледао према њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете са руком, само морате да опишете са руком стављеном уз?

СВЕДОК П-1: Ево овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз лице?

СВЕДОК П-1: Уз лице и пушка овако и он је ишао, ишао према улазу. Према улазу са улице у двориште и ја сам наставио према њему да идем у том моменту сам видио значи, видио сам да Боројевић Драган убацује оквир и наставља да пуца. Остале нисам, ја сам се упутио према улазу и ту кажем ту ми је мало дошло ми је онако некако не знам неки валда притисак, изашао сам на стазу, стајао сам можда једно на тој стази, погледао сам у десно, видио сам доле при крају овог момка што је изашао, са руком пошто је изразите беле пути видило се баш да је он мало онако црвен, црвен у лицу, ја сам онако удахнуо пар пута и хоћу да прескочим оно горе постројавање, виче се постројавање, постројавање и једва сам некако прескочио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нисам разумела јесу ли цивили стајали онако на средини дворишта или су били постављени уз зид пре него што је пуцано у њих?

СВЕДОК П-1: Они су у самом значи уз сам ћошак куће ја сам био, ево ја сам био можда ни метар овако сам био удаљен од зида прве приземне куће на коју се надовезује тај велики зид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај велики зид?

СВЕДОК П-1: И они су значи били тај први, они су били фактички тај први је скоро био уза зид, мало непосредно даље од зида и они су тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли испред неко?

СВЕДОК П-1: И они су тако, они су мислим да је имао неку кожну, црну неку кожну, да ли је то женско или мушко. Мислим да је била нека црна јакна кожна нешто, баш онако за тих, рецимо тих 15-20 секунди док гледам како они наилазе и пре него што сам зачуо то речепетирање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то повлачио окидач?

СВЕДОК П-1: Први је повукао Медић Драган, тачно сам га видио кроз оне људе, он је био мало истурен, истурен значи за можда пола корака, нису стајали под правом цртом сада ето него су мало били, мало је био истурен и тачно се видело како он и ја сам то ми је био знак значи да сам у опасности, на трећем кораку добро се сећам мени су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приближите се микрофону.

СВЕДОК П-1: Мени су остали људи цивили, овако сам био, и ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Описујте не показујте.

СВЕДОК П-1: И ту је почела значи на мом трећем кораку је почела пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли издао неко наредбу за пуцање?

СВЕДОК П-1: Не, није се ништа чуло, само се чула пуцњава после овог репетирања само се чула пуцњава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели сву четворицу окривљених да пуцају?

СВЕДОК П-1: Сва лица почевши од ПЈП полицајца Ђукић Жељка, Цвјетана Саше, Драгана Медића, Боројевић Драгана и Шолаја Миодрага, сва лица су имала уперене пушке према цивилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажу неки сведоци, каже окр. Ђукић Жељко да је он био на улици, и да је стајао на улици када се све то десило, да није био у дворишту па да није ни пуцао у цивиле?

СВЕДОК П-1: Ја знам шта сам видио, а он може да каже шта хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели Ђорђа Милићевића?

СВЕДОК П-1: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђорђа Милићевића јесте видели том приликом, покојног Ђорђа Милићевића?

СВЕДОК П-1: Не познајем, не позанем. Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ради Стопарић за то време, јесте га видели?

СВЕДОК П-1: Не, Стопарић није био у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ушао после у двориште?

СВЕДОК П-1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га ни видели.

СВЕДОК П-1: Видео сам га по мом изласку када сам прескочио он је био, он је био с моје десне стране, ја не знам нисам сигуран четврти, пети и он је извиривао онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате ко је Цекић Небојша?

СВЕДОК П-1: Чуо сам, али нисам сигуран, не познајем лично особу. Можда сам га видео али не могу да кажем да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он говорио у аутобусу?

СВЕДОК П-1: У аутобусу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли га се сећате уопште?

СВЕДОК П-1: У аутобусу се чуло, не познајем особу не могу да кажем да сам имао неку конверзацију са њим, да га знам, чуо сам значи кроз поступак за име Цекић али нисам имао контакта са њим, било је коментара што сам рекао неки су видели у задњем делу се чуло, чак је неко рекао сам као плакање, па неки су викали шта се десило, па шта је било па углавном то је било у том моменту кад смо ушли први пут у аутобус и око ето те музике и то је било значи кад сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли су у Пролом Бањи остали сви тих 15 дана или се касније отишли кући па се вратили на други терен и како је то изгледало?

СВЕДОК П-1: Можете мало да појасните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли напустио неко јединицу у Пролом Бањи или не?

СВЕДОК П-1: Прије нашег комплетно повратка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поваратка кући, да?

СВЕДОК П-1: Ја сам чуо, после, да су неки напустили али ја нисам се кретао из собе да сам ја могао да видим лично да су они отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу сви били на другом терену, као и на првом исти састав?

СВЕДОК П-1: Па већином је био тај број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли држао неко капу наопако са тим шилтом окренутим позади или са стране?

СВЕДОК П-1: Па нисам стварно сигуран да ли, али могуће је али нисам сигуран да ли је неко држао са стране, могуће да је како је коме одговарало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можете да?

СВЕДОК П-1: Како коме, али углавном капа за мене преставља оно, сад нисам сигуран да ли је неко окренуо овако или са стране, не знам да се могу тачно сетити и рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да определите колико је то све дуго трајало од тренутка када су дошли аутобуси, па до нашег повратка у аутобусе и кретања за Пролом Бању?

СВЕДОК П-1: Па то није трајало више од нашег поласка, 10-так, 15 минута то је максимално, како смо ми кренули значи то расправљање, расправљање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам од тренутка када сте стигли у Подујево, то кад сте стигли кад су се паркирали аутобуси, па до оног тренутка кад су вас вратили колико је ту било сати, два, пола сата, 15 минута, то вас питам?

СВЕДОК П-1: Па свеукупно ето то колико смо чекали аутобус што сам рекао неких сат времена па сам отишао неких можда два и по сата процентуално максимално до три сата смо док нисмо добили наредбу све је то обављено и састанци док нисмо постројени испред аутобуса и кренули према овом дворишту. Укупно са двориштем ја сам рекао неких све је то максимално око 5 сати. То све што се десило од нашег уласка није трајало више од сат времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли сте можда пре ове пуцњаве у цивиле чули да пуца пушкомитраљез на улици и да ли разликујете уопште звук?

СВЕДОК П-1: Па ја разликујем звук пошто сам и завршавао Средњу школу унутрашњих послова па је било питомаца који су задуживали ту врсту, ту врсту оружја, мало је другачији и јачи звук, тупљи онако, али се чуо, чуо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само кажите да ли сте чули тако нешто?

СВЕДОК П-1: Па чуло се, чуло се, сад да ли је било у тој близини не знам, али рецимо по ободу села можда или негде у некој удаљености се чуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ту негде у близини куће и тог дворишта?

СВЕДОК П-1: Не. Не могу да кажем, сад да је ту у близини, на неких 50-100 метара ту налазио, али мислим да је било мало даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да ми кажете јесте ли Ви ушли у ово двориште директно са улице?

СВЕДОК П-1: Директно са улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад причате о пролазу, како он изгледа?

СВЕДОК П-1: Можете конкретно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај пролаз са улице, улаз, како изгледа?

СВЕДОК П-1: Улаз је значи постоји стаза, тај улаз то је обзидано у као полукруг у ширину врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то зовете амфор? Како зовете тај пролаз? Који је то амфорни пролаз, то је тај један или има још неки други?

СВЕДОК П-1: Не то је улаз, то зовемо улаз у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У двориште.

СВЕДОК П-1: А амфорни пролаз је са десне стране у дворишту који је вишљи, који је много вишљи, ја не знам сад можда 3-4 метра тако. Можда и мало више, али вишљи је доста од овог зида који је био везан на ове куће и био је неки обложен неким мислим да је светлуцави златни тако неки лим, да је био украшен колико сам и доста широк рецимо да је могао ширине можда једно до 2 метра тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад прођете кроз тај пролаз, где идете?

СВЕДОК П-1: Па ја не знам где идем, тамо су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте пролазили?

СВЕДОК П-1: Тамо су биле куће неке али ја нисам ишао у тај пролаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неко у том пролазу?

СВЕДОК П-1: Па ја једино кога сам видио значи да излази из тог пролаза то је био тај Милош и Сарма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Сремске Митровице?

СВЕДОК П-1: А да ли је неко претходно ушао и био унутра, боравио, ја нисам видео стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели неку жичану обграду у дубини овог дворишта?

СВЕДОК П-1: Не. Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже окр.Шолаја да се он вратио са свима вама, да је био у аутобусу, да је чуо то негодовање, каже да је неко наместио све ово јединици.

СВЕДОК П-1: Па то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном каже да се он вратио аутобусом тада одмах из Подујева, да није остао.

СВЕДОК П-1: Не, то није истина. Ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није био ту у дворишту, да је све ово чуо са улице?

СВЕДОК П-1: Ја знам његов је коментар био значи кад су се вратили, тај следећи дан предвече, у поподневним часовима да је та јединица која је остала Жућин вод по команди, по наредби Слободана Медића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јединица је остала по наредби или су се они изгубили?

СВЕДОК П-1: Да завршим. Значи речено је да је остала једна јединица, један вод је остао Жућин да заврши посао. Тако је било нама пренешено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је вама пренето?

СВЕДОК П-1: Не мени лично него кад су се постројили испред по нашем повратку и значи ја сам први пут тада видео док смо седели у том ходнику где је био телевизор, уз степенице значи како долазимо, онако се пењем и баш је био насмејан, е коментар је био враћа се, ето остали смо тамо, е било је свашта, зарадио сам каже да ли две и по, три хиљаде марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли јуче.

СВЕДОК П-1: То је мој закључак да је он значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он остао?

СВЕДОК П-1: Да је остао доле да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И видели сте га да пуца, а он каже да уопште није био ту и да није ни видео?

СВЕДОК П-1: Ја знам шта сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Боројевић. Каже Боројевић да су сви морали да се ошишају на кеца, да су сви морали да буду обријани, да се све то обављало у Пролом Бањи и да он у овоме није учествовао, да уопште није био у том дворишту.

СВЕДОК П-1: Ја тврдим да је он учествовао јер сам га видео и чак он је био тај који је онако мало да се изразим стручно, то је стручно као да је он ноншалантно што кажу правио, сигурно да су остали што каже и оверавали лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли оверавао или није оверавао?

СВЕДОК П-1: Тај његов, тај његов значи то је било по мени њега и Цвјетана Саше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми да ли су вам позната лица Хован Дамир и Грабовица? Јесте их видели, знате да ли су били ту?

СВЕДОК П-1: Не. Не. Тај Хован пролази ми кроз главу онако презиме, али не, не знам лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад ћемо да вам покажемо, имамо овде неке скице које су сачинили тамо полицајци, то су скице које се налазе овде у списима предмета, па да ми кажете да ли препознајете нешто од тога што је на скици? Хоћемо ову скицу, ову на пример број 1, да ли има потребе да стављамо на документ камеру обзиром да је сви имате у фотокопији. Браниоци? Ако ће да показује нешто, не знам колико је јасна та скица, ајмо прво ту са мање тих ставки, са 6 ставки, а ви пређите овде.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се сведоку покажу скице које постоје у списима предмета, па сведок изјашњавајући се о скици која је сачињена приликом, односно након вршења увиђаја има 6 ставки, објашњава:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте ту скицу, укључите микрофон. Кажите да ли то личи на то место где сте ви били, шта видите? Може режија да сада укључи документ камеру. Окр. Ђукићу изађите и обратите се суду. Овде. Изведите окр.Ђукића.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да ли можете да знамо коју скицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени молим вас да слушате. Значи рекли смо да се сведоку предоча скица која се налази у списима предмета сачињена након вршења увиђаја, има 6 ставки почиње са бројем 1 и видећете сад преко документ камере.

ОКР.ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Добро онда ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључите микрофон, вратите Ђукића.

Ово је најбоље што може да се види. Је ли имају сви окривљени ову скицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени да ли видите, да ли знате о којој се скици ради? Знате. Кажите ми да ли се сећате уопште да ли то личи на оно где сте ви били. Шта видите ту?

СВЕДОК П-1: Ја овде, сад орјентишем се према овоме ОУП-у, да је то правац где су пошто не видим да је то правац, да је ово правац из кога смо ми дошли, нема означено и нема уласка у двориште и не видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било шта одговара том чега се ви сећате?

СВЕДОК П-1: Па видим, ја пролазим овде са десне стране, да је то ОУП. Сада би овде требало да смо ми, ако смо ми дошли из овог правца аутобусима, требало би да овде су непосредно били паркирани, овде је био тај други аутобус, овде је био ако је то то, пошто не могу, а овде значи у нашем повратку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ако можете да се снађете, можете.

СВЕДОК П-1: Овде би требало, не знам где би требало да дође тај, овде би требало да дође у овом продужетку овде доле валда то двориште у које смо ми, овде ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да погледате и ове друге скице које имамо?

СВЕДОК П-1: Банка, ТВ сервис, то ми није познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није вам познато?

СВЕДОК П-1: Моје кретење је било само од аутобуса стазом до улаза у двориште и од тог дворишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да кажемо овако, није вам познато ово место где је означен ТВ сервис и банка, а према ономе.

Није ми познато ово где је означено ТВ сервис и банка, а према овоме како је означен ОУП Подујево могу евентуално да означим место где су паркирани аутобуси, али.

СВЕДОК П-1: Овај доле део би требало, али ја претпостављам, требало би да буде део где смо.

Нисам сигуран, могу само да претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да погледате сада другу скицу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Извињавам се председнице већа, не би било лоше да покаже од овога места где је ишао ту у апотеку што каже, којим путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде да погледа прво све скице па да види која одговара, па ће он да нацрта.

СВЕДОК П-1: Није проблем могу да споменем апотеку, ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете апотеку?

СВЕДОК П-1: Та апотека би отприлике била на овде овом ћошку значи у продужетку ако је то тај главни пут, значи овде би требало да буде на овом ћошку та апотека која је била заклопљена и то је тај од аутобуса до.

Могу да означим и апотеку.

СВЕДОК П-1: Да.

У којој сам био.

СВЕДОК П-1: Али нема апотеке означене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нека погледа.

СВЕДОК П-1: Да нагађам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Означите касније у паузи све шта можете на овим скицама. Па сад погледајте ову другу скицу.

Па се за овим сведоку приказује скица која има 17 ставки која је такође сачињена након вршења увиђаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ова скица јаснија?

СВЕДОК П-1: Ја стварно. Не знам из којег је ово правца сликано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро тако и кажите.

СВЕДОК П-1: Да ли је ово главни пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да се снађете ту или не?

СВЕДОК П-1: Којим смо ми дошли, улица та Рахмана, зато што нема означена уопште, где су аутобуси, ја се на основу аутобуса, ОУП-а, који је био иза, ја се само од те расрнице ту могу оријентисати до, овде не видим, ово ми је, овај овде нацрт, скица ми

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само микрофон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако могу да помогнем, уцртани су ту аутобуси под тачком 15, ту поред СУП-а лево.

СВЕДОК П-1: Овде, да, да. Е па онда би та скица требала да дође. Је ли ја могу или не могу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените.

СВЕДОК П-1: Значи ово би уствари био тај главни пут из правца из ког смо ми дошли. Овде су аутобуси паркирани, видим да има три, али ја се не сећам да је, ја колико се сећам да је било два аутобуса. Овде би значи у наставку горе била та апотека, на следећој раскрсници, а ово овде значи доле на југ је било, ту је била значи стаза и овде би требао да буде тај улаз у то двориште и ово би требала да буде та стазица до и ту је прва приземна кућа од улаза. Ово би требало да буде та мала терасица која је, ово би требало овде да буде тај зид бели високи од 2 метра који је овде и пише који се под 90 степени преклапа и требао би да се надовезује на овде би требала да буде кућа од црвене цигле двоспратница та или троспратница на коју би овде у овом делу требала да буде та приземна мала кућа из које су изведени цивили, али тог дела уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

На овој скици могу да се оријентишем када видим где су постављени аутобуси, могу накнадно да уцртам како је изгледало цело двориште и зид обзиром да велика кућа троспратна и још неке ствари недостају на овјо скици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То можете да уцртате, је ли тако касније?

СВЕДОК П-1: Да могу.

Након што му је показана скица коју је сачинио окр.Ђукић Жељко сведок изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па погледајте сад скицу коју је сачинио Ђукић Жељко.

СВЕДОК П-1: Овде опет видим три аутобуса, мада ја колико сам сигуран да је било два, могуће да је било још да је накнадно дошао, то је та значи наш правац кретања овде, овде је правац наш, овде је овај део где смо се ми претходно постројили, овде су они у овом делу значи су били где су се договарали комадири водова, Ђукић Жељко, овај са марамом момак исто командир, Медић Драган је био ту исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај са марамом Рајко Олујић је ли се са њима договарао?

СВЕДОК П-1: Рајко Олујић да. Рајко Олујић баш је ту био, он је онако био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се са њима договарао и Црногорац, је ли био и Црноготрац командир?

СВЕДОК П-1: Ту је био и Жућа исто Вукшић се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Црногорац?

СВЕДОК П-1: Па ја вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био командир или није?

СВЕДОК П-1: Ја кажем мени је он, познато ми је име али ја стварно нисам био упознат са њиховом структуром ко је где био командир каквих да ли су имали нека поделења за неке њихове рецимо, рецимо унутрашње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, они су се ту договарали?

СВЕДОК П-1: Уопште ми није било познато командир одељења тај на нашем постројавању по доласку у Пролом Бању, видео сам ту четворицу командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, командир, овај ту су стајали командири?

СВЕДОК П-1: Командири и ту је било, ту је био Вулевић командант или заменик команданта у то време САЈ-а и још пар да ли два или тројица из САЈ-а момака, око четири, пет момака из Посебне јединице полиције овде и сад они су се ту договорили значи по договору они су, Вулевић је скренуо пажњу на беле пешкире да су то заузети и пошто су се договорили ми смо кренули значи овом колико се сећам путем смо ишли, неки су можда стајали, мислим да смо ишли путем, чак нисам сигуран да је уопште била стаза до доласка, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК П-1: Углавном дошли смо и ту су момци почели да улазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли ова скица верно означава то место где су се зауставили аутобуси, где је ту ваша апотека?

СВЕДОК П-1: Апотека дође у овом делу горе значи, у правцу аутобуса следећа раскрсница овде горе значи у наставку би дошла са, ако је ово раскрсница ту би дошла апотека та која је била мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово двориште?

СВЕДОК П-1: А ово двориште значи би било фактички овде у десно повратком, скретањем из правца гледања аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли двориште, тачно означени објекти у том дворишту? Улаз у тоа двориште.

СВЕДОК П-1: Ово је овде је била кућа значи ово би требало да буде мало је превелики, добро, то би био тај неки пролаз који сам ја рекао, улаз у двориште. Овде су била нека полукружна велика дрвена врата која су била затворена, као рецимо у оним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покажите нам где сте ви били ако можете ту да нађете, где сте лежали?

СВЕДОК П-1: Ја сам, овде је требало значи, ако је ово улаз ово овде у првој, у провој овој кући то је ова прва кућа овде приземна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле су изашли цивили?

СВЕДОК П-1: Цивили су изашли овде не видим кућу, овде не видим ту кућу која се надовезује на ову троспратницу или је то ова кућа овде мало је овде једна кућа пошто нема обзиданог зида овде, на ову приземну кућу би се

требао надовезивати зид, ова кућа није постојала кућа овде него сам зид који се под 90 степени ломи и надовезује значи на ову кућу која треба да буде двоспратница или троспратница која не би била усељива, тек изграђена, овде је требала да буде, овде је та призема кућа која је да ли тотално слеplљена или мало можда али у тоталној близини са овом троспратницом, из те куће су изведени цивили, али те куће видим да овде има само једна кућа означена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви можете да је означите, после и да нацртате? Можете?

СВЕДОК П-1: Могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А видите ово број 3?

СВЕДОК П-1: Ово ми није познато, ови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мала зидана шупа?

СВЕДОК П-1: Да, то ми није, то нисам приметио да је било и ово дрво, то не сећам се да је било никакво стабло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је она кућа што смо јуче гледали фотографију што има постављено оно за сушење веша? Сећате се оне фотографије јуче?

СВЕДОК П-1: Па ја нисам приметио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте били, ајде да видимо је ли то та кућа у којој сте били?

СВЕДОК П-1: А оно мислите, оно мало где је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постављено оно за сушење веша?

СВЕДОК П-1: Оно мало где је било оно да оно мало то је та кућа али, то је та кућа значи прва са улаза значи са улице у двориште то је прва та кућа која је само је ово много, много, овде би требало да буде стазица, па да буде та мала, та мала терасица где је тај веш стајао, па се значи надовезује значи продужава кућа, то би била кућа на коју се надовезује тај зид, али овде видим да је ово је могуће да је кућа преко зида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли ова скица верно приказује или не то двориште?

СВЕДОК П-1: Па не баш верно, не баш верно. Кажем овај објекат не постоји. Овај објекат дрво не постоји, ова кућа не постоји, ови цивили овде што је направљено ово је тотално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је означено кретање цивила.

СВЕДОК П-1: То је означено кретање цивила, не. Цивили се нису кретали овде, цивили су из ове куће изведени на стазу оно што сам ја видио по мом изласку, затекао сам их, значи видео сам их на стази који су изведени на да ли на улицу док сам ја стајао овде, е сад шта се дешавало за тих 25 до 30 минута колико ја процењујем да сам ето лежао, да ли су они њих маневрисали, да ли је то тај период, када ја нисам био у дворишту, не знам то не могу да коментаришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Ова скица не означава потпуно верно ово двориште, има неких објеката који тада нису по мом сећању постојали, неких других нема и

цивили се нису кретали овако како је означено, па се сведоку налаже да сам у паузи сачини скицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ћете још да нам објасните на оној вашој скици коју сте код истражног судије сачинили.

СВЕДОК П-1: Правио сам ја, није пробелем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да нам направите ово мало онако јасније. Мало прегледније да.

Сведоку се за овим предочава скица коју је сачинио 14.02.2008. године приликом испитивања код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад нам кажите на овој скици шта је. Где сте ви, где су ови окривљени? Где су цивили?

СВЕДОК П-1: Ово је било јако брзо, у последњи, прављено. Овде су ја сам мало поставио, овде су ово су аутобуси ја сам ставио два аутобуса јер сећам се да је испред мене био један аутобус, могуће да је тај трећи аутобус негде не знам. Ја колико сам видео из Пролом Бање да је кренуло два, ово је правац кретања, ово је та улица. Овде је био тај канал, овде сам направио, овде је тај улаз који називам, који је био исто и на овој претходној скици исто означен улаз. Ово је та капија која је била затворена за врата, она је била од дрвета. Ово је та кућа, кућа која је прва кућа, ја сам имао времена јако кратко ово па нисам све тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то ћете касније, само нам објасните.

СВЕДОК П-1: Ово је та прва кућа, ово је зид бели који се овде, ово је место где је плави припадник «Шкорпиона» убио жену плаве косе, овде у овом делу, пре него што је стрељао овде у овом делу је значи привукао и ударао главом у зид ту плаву жену. Ово је тај зид који се ломи под 90 степени, високи бели, који се надовезује на ову троспратницу од црвене цигле. Ово је та приземна кућа која је, из које су изведени цивили који су стрељани, ово је наставак зица, ово је тај велики 4-5 метара висине тај амфорни пролаз који је био ширине неких 2 можда и више, ово је наставља се зид и овде се исто наставља зид који онда прелази ова дрвена врата који је вероватно био за возила. Овде је био исто избетониран тај као мали пад са улице, то је тај део. Овај део унутра ту нисам улазио, није ми било познато али сам могао да видим да се, да има неких да је на П или рецимо тај неки да и даље постоји пролаз, па да је нека кућа, да су са ове стране и са ове стране изграђени објекти.

Па сведок након што је објаснио своју скицу изјављује ја могу сада у паузи када имам више времена да нацртам много детаљније и много уредније.

СВЕДОК П-1: Ево овде сам у овој кући.

И прегледније ову скицу и да означим тачно.

СВЕДОК П-1: Ово је означено место тачно прва кућа.

Места шта се где догодило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК П-1: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта прва кућа?

СВЕДОК П-1: Ово је та прва кућа са улаза значи у којој сам ја лежао на том кревету, тај ћошак куће где је извршено стрељање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ви ћете то у паузи да нам нацртате.

СВЕДОК П-1: А овде сам ја значи, овде сам ја стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И означићете место одакле све гледате. Хоћу да вас питам још нешто, вратите се овде. Па ћемо касније уколико се окривљени, тужилац и браниоци слажу, пуномоћници наравно, да сведоку када буде сачинио сам скицу да питамо евентуално везано и за неке детаље за скицу, да само још завршим. Хоћу да вам прочитам док се враћате да не бисмо губили време, каже овако «када је тај се вратио када је убио тог старца, значи старац није био вани него унутра у овом објекту, он је изашао напоље и рекао шта чекате марш назад, враћај то у двориште да не понављам, они су се окренули и вратили, за тим цивилима кренуо је Томић Милован, кренуо је овај како се зове Стопарић Горан, кренуо је сведок П-1, и још је било неких ту које не знам по имену, тада сам ја не знам зауставио Томић Милована, рекао куда ћеш пусти нема смисла и тако даље», ово је одбрана Ђукић Жељка који описује да су се цивили са улице враћали у двориште и да сте ви кренули за њима, он је остао ту на улици са Томић Милованом кога је зауставио, а ви сте се вратили унутра.

СВЕДОК П-1: То је нека измишљена прича, прво ја никад нисам нити разговарао, нити био са Стопарић Гораном и Томићем, нити сам то што је он видео па тај старац који је посебно убијен, ја не знам о чему се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже даље исто Ђукић Жељко, сведок П-1 враћао се назад са тим цивилима.

СВЕДОК П-1: То је нетачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је отишао са тим цивилима назад, а Стопарић Горан је пар секунди се нешто задржао, ту га је Томић Милован зауставио, сад тачно где је било углавном он се вратио назад, сведок П-1 се вратио заједно са тим цивилима у ово двориште кроз овај улаз овде.

СВЕДОК П-1: Ја сам навео да нисам излазио из дворишта, а то не знам то је нетачно потпуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Затим каже сведок Спасоје Вулевић, да када је он дошао на лице места он је почео да виче на припаднике «Шкорпиона» они су сви спустили главе, нико га није гледао у очи и тако даље, док ви кажете да су се, да је ту било неке свађе.

СВЕДОК П-1: Сем ове двојице што сам навео Цвјетан Саше и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су се свађали?

СВЕДОК П-1: Тачно да. Они су значи то је баш било онако ситуација једна напета и опасна, мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису дакле сви спустили главе?

СВЕДОК П-1: Знате шта, знате шта, мислим да је чак, да је чак тај, да су припадници САЈ-а били изненађени и на неки начин да људи нису знали како да реагују, али мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел сте ви били САЈ или нисте били?

СВЕДОК П-1: Па ја сам себе сматрао да сам САЈ, ја сам сматрао да сам припасник, а шта су они себе сматрали, они су мене називали пандуром и ја сам њихов САЈ-овац, а овде сам, тако да нисам делио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам за јединицу тад јел сте били САЈ. Хоћу даље да вам кажем Ђукић Жељко каже везано за ово како ви описујете двориште, улаз те куће и тако даље, он каже значи чим се уђе у то двориште са леве стране се налази кућа на спрат, а не приземна кућа као што то каже сведок П-1?

СВЕДОК П-1: Не, то није тачно, то мислим не можемо да изградимо сад кућу коју је неко умислио себи. Постоји тамо кућа вероватно још увек, то је приземна кућа, она јуче што сте ми показали, где је стојао овај за веш, она сушилица на коју се надовезује зид високи од 2 метра, постоји та кућа висока на коју је надовезан зид тај што се ломи под 90 степени, висока спратница од црвене цигле то сам запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми сада је ли вам познато име Петар Дмитрић?

СВЕДОК П-1: Мислим да из неког поступка, не знам право да вам кажем, није ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перо Чубра?

СВЕДОК П-1: Познато, познато ми је онако мислим прошло је доста година, ја те људе нисам, нисам се дружио са њима, то нису били моји пријатељи, ја онако чисто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже опет Ђукић Жељко, онда је дошао Петар Дмитрић и Никица Ковачевић да ми кажу да је човек, сведок П-1 жели да буде код њих у одељењу јер се боји за свој живот, за нешто што је он то рекао њима, то ће он вама рећи, али да му од мене прети опасност, тако да је он прешао из мог одељења у одељење Петра Дмитрића, а не из вода којим је командовао Брко у вод Рајка Олујића. Јесте ви прелазили у неки други вод?

СВЕДОК П-1: Не, нисам нигде прелаздио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или одељење, да ли сте се жалили и рекли да не желите да будете код Ђукића?

СВЕДОК П-1: Ја сам, кажем вам ја сам значи самим тим мојим иступањем пред њима први пут, пре него што су стрељали ја сам већ са њима дошао у конфликт што сам покушао фактички да јер сам ја мислио да ћу их једноставно смирити, нисам могао да замислим да ће тако нешто да се деси, значи ја сам већ са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је везано за неки догађај од раније, а не за овај, тако каже Ђукић Жељко.

СВЕДОК П-1: Да, да. Е сад оћу да кажем тај страх који је ту наведен страх је стварно постојао и јесам се бојао, али сад те приче да ли сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте тражили да пређете?

СВЕДОК П-1: Сад те приче, јесам причао сам рецимо са тим, тај је момак био из Борова па смо док смо седели, тај звао се Златко, Лукић Златко момак и пожалио сам се а то да сам ја прелазео код неког у вод нисам ни прелазео ни у вод него фактички ми нисмо, ми кад смо враћени у Пролом Бању то више никакав ја вод нисам ни прелазео, не, не, нити сам, али страх је значи постојао и ту двојицу што спомињете, ја нисам ни са ким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перо Чубра?

СВЕДОК П-1: Не, ја нисам ни са ким, можда је то, можда момак који је седио ту па чуо да се ја Златку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви овако исто изгледали слично и тамо?

СВЕДОК П-1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте гледали фотографије, да ли је вам је тужилац?

СВЕДОК П-1: Обријану сам главу тада имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је тужилац показивао фотографије припадника или истражни судија или неко? Прошли пут кад сте били?

СВЕДОК П-1: Видео сам давно, давно сам видио ове фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давно сте видели?

СВЕДОК П-1: Па да, прилично да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли ви још нешто да кажете?

СВЕДОК П-1: Па ја имам да кажем ово све што сам рекао до сада да је истина и да стојим иза тога и да је то једина истина која постоји, а ако могу још нешто да помогнем да се сетим, ја сам стварно јуче, можда сам мало превише ствари неке износио које вас не интересују, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада ћемо да видимо да ли чланови већа имају питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви кажете како сте се, како сте отишли у ћошак у ситуацији када цивиле изводе напоље. Ви сте отишли у ћошак тамо дворишта и ту остали, зашто сте остали, што и ви нисте изашли напоље?

СВЕДОК П-1: Па знате шта, ја сам имао неку ароганцију већ према њима, кад сам видио како се понашају према цивилима и ја када сам рекао да изведу и одведу и предају полицији да им се напишу имена, да пусте људе, јер вероватно су ти цивили ту били људи који су, јер ту је била полиција, значи ти цивили су били значи људи који су нормално остали ту да живе, значи нису сметали претходној полицији, нису сметали САЈ-у, нису сметали никоме, одједном сад сметају, значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, ја само питам што ви остајете ту, што не изађете напоље?

СВЕДОК П-1: Ја сам значи пришао, ја сам пришао, ја сам пришао, ја кад сам се са њима значи кад сам рекао да то остаје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Све је то у реду, све је то у реду, они су изашли, што ви остајете сами унутра у дворишту до тог зида?

СВЕДОК П-1: Ја једноставно сам, једноставно нисам хтео да будем ту, ја сам се окренуо значи тај моменат када су они почели да ме гледају зашто ја сада говорим да они њих, а они се надвикују да их побију, да их врате у кућу, после се ту та ситуација ајде вероватно су они стали мало и прикочили, пошто је Гуљо, да ли је он мало прикочио па је рекао да се то прегледа и ја сам се окренуо, једноставно и рекао сам боже ето нешто се, не знам, није се десило оно најгоре, ја сам се окренуо једноставно и запалио сам цигару и мислио сам да се вратим у ту кућу тамо и да легнем јер нам је речено да останемо и чекамо наредбу до следећег јутра.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја сам себи овде прибележио да ви рекосте да у тој ситуацији кад сте сами ту у дворишту окренути, ако ја добро схватам практично леђима дворишту, да сте зачули топотање и да видите жену уз степенице, сам ја констатовао?

СВЕДОК П-1: Да, ја кад сам се удаљио, кад сам се удаљио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Видите жену да иде уз степенице, па је то топотање.

СВЕДОК П-1: Нисам је видео, ја сам гледао у зид као сад ево, ја сам гледао у зид као сад ево рецимо та кућа је била. Та кућа је била, пушио сам цигару, то није прошло дуго времена како су они изашли можда неких ето пола цигаре колико може, тад сам значи то ме је навело да се окренем, тако се чуло топотање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чули сте то па сте се окренули и тада сте кажете.

СВЕДОК П-1: И видим жена која је изгурана значи тачно изгурана и она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су те степенице, остаје ми нејасно где су те степенице, остаје ми нејасно где су те степенице?

СВЕДОК П-1: Па то су степенице које су мале, да ли су биле две или три које су на ову кућу приземну која је везана на ове, на ову троспратницу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Неке степенице споља?

СВЕДОК П-1: Мале степенице које су на терасици, терасица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пење се на терасицу.

СВЕДОК П-1: Да. Значи, по излазу из куће, темељ је мало вишљи био колико се сећам и ту је та терасица била, чисто само је зид био и она је низ те степенице ето тако то ме је, тај звук ме је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, и рекли сте да вам се и на српском обрати у смислу да јој помогнете «тако ти бог» и тако даље. Рекосте да после ње излази «шкорпион» висок, леп, је ли, са пушком и навлачи панталоне?

СВЕДОК П-1: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Изашо је напоље и навлачи панталоне?

СВЕДОК П-1: Биле су раскопчане панталоне и, ево овако се намештао и закопчао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Закопчава панталоне?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А како му стоји пушка за то време док он?

СВЕДОК П-1: Пушку је ставио на, доле на, уза зид.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли вас ја добро схватам, да је он изашао напоље раскопчаних спуштених панталона са пушком у руци, у једној руци држи пушку у другој држи панталоне.

СВЕДОК П-1: Ја када се окрећем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па кад излази напоље одлаже пушку и закопчава панталоне?

СВЕДОК П-1: Ја сад био окренут та жена кад је изашла, ја сам значи разговарао са њом и ја сам био окренут, е овако сам био, причао са њом, и у том моменту она почиње да вришти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи гледали сте се лицем у лице?

СВЕДОК П-1: Да, ми смо се гледали, ја сам је гледао, питао шта је, она виче.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, то сте рекли.

СВЕДОК П-1: Као нешто, не разумем, она у моменту почиње да вришти и ја се окренем, кад сам се окренуо видим да је пушка стављена и панталоне су биле, он се овако навлачио значи и закопчавао их.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да.

СВЕДОК П-1: То је оно што сам ја видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли вам је касније неко показивао можда фотографије припадника јединице «Шкорпиони» да евентуално препознате тог високог, плавог који је убио ту жену?

СВЕДОК П-1: То на тим фотографијама нисам препознао, али мислим да, нисам видео његову фотографију али мислим да, пошто је он стари припадник да се то зна ко је тај плави, јер сам се ја свађао са њим, ја сам се њему обратио био у Пролом бањи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како мислите онај стари?

СВЕДОК П-1: Стари припадник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од раније припадник јединице?

СВЕДОК П-1: Од раније, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Откуд ви то знате?

СВЕДОК П-1: Па тако сам закључио по његовом, по његовој гардероби, по, видело се то, да је то нова униформа, да је то ето.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Ви кажете да недуго потом, поново чујете вику споља и угуравају цивиле у унутрашњост дворишта, јел тако, тако сте нам рекли?

СВЕДОК П-1: Ја значи када сам видео да је, то се дешава, ја стојим значи, он ту жену кад је мене одгурнуо пушком, удара главом у зид, ја не могу да значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, добро, то сте нам рекли.

СВЕДОК П-1: Ја не могу да, нисам претпоставио уопште.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није то моје питање, нисте ме разумели онда, нисте ме пратили. Дакле, рекли сте нам да цивиле које су истерали из дворишта напоље, сада их угуравају назад у двориште?

СВЕДОК П-1: Ја то не видим да их угуравају, ја сам моменат видио само кад су они на мене ишли, кад су гурали пушкама, али нисам видео кад су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А, гурали су их пушкама, па ето значи видите то.

СВЕДОК П-1: Да, али нисам видео кад су улазили са улице, то нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То нам опишите мало, како то изгледа гурање пушкама и ко то ради?

СВЕДОК П-1: Раде сви, и држе пушке, значи већином су држали пушке и гурали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите како су држали, значи?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Са обе?

СВЕДОК П-1: Неки су држали са две руке пушку, значи овако, неки су држали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па тако гурали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко испред себе?

СВЕДОК П-1: Неки су држали овако, напред гурали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки са цеви упереном напред?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Са цеви?

СВЕДОК П-1: Са цеви уперене напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у та лица?

СВЕДОК П-1: Тачно у та лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неки?

СВЕДОК П-1: А неки су држали пушку са оба две руке, једна на цев, једна за.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да, разумели смо. Да ли кога од овде оптужених видите да их тако угуравају у двориште?

СВЕДОК П-1: Да, наведени оптужени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сви или?

СВЕДОК П-1: Полицајац ПЈП који је био, Ђукић Жељко, Саша Цвјетан, Драган Медих, Боројевић Драган, Шолаја Миодраг, САЈ-евца којег сам навео, САЈ-евац је стајао, њега сам само видио, он је једно метар ипо стајао иза тако Шолаје, да ли је он момак, не знам, то је оно што сам ја видио у моменту пуцњава он је вероватно изашао. Или је ишо па га нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је такође једно од мојих питања, јер ми је остало нејасно, ви сте рекли да их је најпре било ту у дворишту да је било 30, 40, 50 «Шкорпиона»?

СВЕДОК П-1: Укупно по првом уласку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У старту кад сте ушли у двориште?

СВЕДОК П-1: По први пут кад смо ушли било је значи, по мојој процени, можда је значи било и 60.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па сам закључио да су сви изашли а само сте ви остали у дворишту и онда се појавио овај плави, је ли, сад улазе цивили поново и угуравају их унутра, и моје питање дакле, ко, да ли сви ови 30, 40, 50 или само ови које сте набројали и који ће касније пуцати?

СВЕДОК П-1: Да, да, то сте у праву да. По том повратку цивила значи са улице, само ови.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само ови.

СВЕДОК П-1: Који су, седморица који су цивиле истеривали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисам добро схватио, можда сте ви одговорили на питање председника већа у том смислу, ја сам схватио да ви видите како неко репетира полако и описасте то да се не чује, да се не чује оно шкљоцање затварача.

СВЕДОК П-1: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Под опругом?

СВЕДОК П-1: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко то ради, ко то ради, полако репетира?

СВЕДОК П-1: Први је почео, значи кога сам видио да репетира, што ми је био знак значи шта ће се десит, то је био Драган Медић, значи он је, то је повлачење било не онако да се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То смо разумели, разумели смо то, не мора да.

СВЕДОК П-1: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте на овој скици коју сте ви цртали у поступку истраге ако сам добро схватио, нисте нам показали место где сте ви то у тренутку, јел, али није означено на скици, ја је овде имам у свом рачунару.

СВЕДОК П-1: Ова скица која је рађена, то сам имао можда за два, за минут сам је урадио, два. Јако брзо је било урађено, али има скица коју сам ја детаљно, овај, урађена је она како треба, означено је, али је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, онда ћу вас замолити да.

СВЕДОК П-1: Ружно мало, није естетски.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На овој коју ћете поново цртати да означите.

СВЕДОК П-1: Иста ће она бит, само што ће бити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, добро, цртаћете је поново па да себе, дакле и да себе означите у тој скици у ситуацији када сте направили тај трећи корак па се пуца у цивиле, разумете, дакле у том тренутку.

СВЕДОК П-1: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Каква је ситуација када ви напуштате двориште, ви сте рекли да сте се окренули видели сте да Боројевић мења оквир.

СВЕДОК П-1: И поред њега стоји Саша Цвјетан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И поред њега стоји Саша Цвјетан?

СВЕДОК П-1: И излазе у том моменту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су људи тада у том тренутку побијени, да ли леже на тлу, цивиле, дакле шта, видите ли њих?

СВЕДОК П-1: Ја никог нисам видео да стоји осим Боројевића и Цвјетана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А шта је тада са Ђукићем?

СВЕДОК П-1: Ђукић је изашао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шолајом, Медићем, овим припадником ПЈП, шта је са њима, јел то тај, у том тренутку.

СВЕДОК П-1: Када значи, у том моменту остају значи остају та двојица и видим да ова двојица Медић Драган и Шолаја Миодраг они излазе и они су значи изашли, и излази и овај плави, значи то је тај моменат у мом кретању доласка до стазе видим овај плави, пре него што сам дошо до стазе излазе Медић Драган и Шолаја, овај плави и ја се крећем и видим да ова двојица, како гледам окрећем се да идем да изађем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Видите да мењају оквир?

СВЕДОК П-1: Мења оквир и наставља са пуцањем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли тада чује, дакле излазите из дворишта и кад сте изашли напоље да ли чујете пуцњаву изнутра, из унутрашњости дворишта, јер ви рекосте?

СВЕДОК П-1: Чула се пуцњава значи до доласка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесу ли то појединачни пуцњи или рафални?

СВЕДОК П-1: Па тад већ је било, у почетку значи кад је почело то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, ја вас питам ово.

СВЕДОК П-1: Тада чујем значи било је баш оно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви више не пратите ситуацију у дворишту јер излазите?

СВЕДОК П-1: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Излазите окренути?

СВЕДОК П-1: Чујем да је краткорафално оно, кратко по пар кратких рафала, тако је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је неко на улици убијен, дали сте видели некога да је на улици убијен?

СВЕДОК П-1: Не, нисам ни то, нисам видео чак ни да неко лежи на улици ни да је извршено нешто на.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте видели леш неки на улици?

СВЕДОК П-1: Не, нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тужилац има питања? Не. Пуномоћници. Јел имају пуномоћници питања?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја очекујем да господин Виторовић пита дуго. Да ли је кад су путовали за Подујево из Новог Сада преко Макиша, Пролом баље, да ли је икад био заједно у аутобусу са Жељком Ђукићем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У одласку?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, у одласку, у доласку у Подујеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У одласку.

СВЕДОК П-1: Ја мислим да су они дошли, они су сви дошли, тај аутобус с којим сам ја био првим да, они су дошли да ли из Шида, да ли из Митровице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви били са њим у аутобусу?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Приликом путавања за Подујево?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Пролом бању?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: За Пролом бању прво па онда даље из Пролом бање за Подујево?

СВЕДОК П-1: Мислим да није, мислим да су они дошли, не знам, њега нисам тад видио по путовању до Пролом бање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после из Пролом бање до Подујева?

СВЕДОК П-1: Први пут значи кад сам га видио, то је кад је одређено, кад је командант Слободан Медић рекао да се, кад смо се постројили да се одреди ко ће којем воду да припада, да је то Ђукић, тад сам га први пут видео у животу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја само питам због одбране Ђукића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Камиона.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Који каже да је возио камион, због тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо питали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: То сте ви питали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да не зна.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кад сте дошли у Подујево јесте ли видели Слободана Медића уопште у Подујево пре него што се догодио тај злочин, јесте ли га видели кад сте дошли аутобусом, он није био с вама у аутобусу?

СВЕДОК П-1: Ја мислим да је он био у Пролом, они су били у Пролом његов вод.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, да, а јесте ли видели команданта Медића по доласку у Подујево пре пуцњава?

СВЕДОК П-1: Да, видео сам да су отишли из аутобуса, кроз прозор, видео сам да су отишли он, Слободан Медић команданат, и сећам се Перо Петрашевић имао је црвену беретку, они су отишли доле у том правцу где је била команда САЈ-а.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А овде сте, председник већа је питао како, због чега сте се одазвали тој мобилизацији коју вам је рекао Медић, а ви сте рекли да сте знали да он ради за ДБ, откуда сте знали за то, Медић, и да сте због тога морали да слушате?

СВЕДОК П-1: Ја сам радио, значи ја сам 093.године завршио Средњу школу унутрашњих послова, радио сам у Градском СУП-у у Новом Саду, на Футошкој раскрсници, радио сам на марицама први пут кад сам видео Медића, кад сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, ваш идентитет није познато јавности, знате, значи оно што може да угрози ваш идентитет и да угрози вашу безбедност ви сад не можете овако кад сведочите јавно да говорите, значи одговорите на питање када вас пита пуномоћник, мислим да то не захтева тако исцрпна објашњења.

СВЕДОК П-1: Па пита ме кад сам чуо, зато сам мислио да, први пут кад сам видео зауставио сам човека, зауставио сам значи приликом посла, бели џип са полицијским таблицама, у неким тим маскирним униформама зеленим, кад су ми, било ми је јако чудно такво возило да видим, и кад су ми колеге рекле каже остављај то јел знаш ти ко су они.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи од колега сте чули?

СВЕДОК П-1: То је значи први пут, сазнао сам од колеге, то је '94.године сам ја радио у Градском СУП-у прешо сам из САЈ-а, они су тад били не знам, они су из ДБ-а то је био мој први.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да је Срђан Манојловић у аутобусу рекао опет су нам наместили. Јел рекао ко им је наместио?

СВЕДОК П-1: Па не знам ја какава су његова искуства од прије, вероватно тај.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел још нешто рекао сем то?

СВЕДОК П-1: Не, само је то било, колико се ја онако сећам, то је било опет су нам наместили и ништа, ја мислим да је он изашао из аутобуса.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ви помињете Вулевића и овога.

СВЕДОК П-1: Симовића.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Симовића. Откуд знате да су то они, јесте знали тада?

СВЕДОК П-1: Ја кажем да сам радио у САЈ-у ишо сам у команду САЈ-а кад сам био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Значи знали сте их од раније?

СВЕДОК П-1: Знао сам их, био на терену за.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Никада нисте сазнали ни из неких прича незванично, индиција, ко је био тај плави човек који је убио жену касније?

СВЕДОК П-1: Да вам кажем, постоје неке индиције, постоји нека да кажем слика, али мислим да бих тиме довео тог човека у опасност и његову фамилију па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког човека би довели у опасност?

СВЕДОК П-1: Човека који ми је показао и слика постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви би довели у опасност тог плавог човека?

СВЕДОК П-1: Не, не плавог, човека који ми је показао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Него овај ко му је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог ко вам је показао?

СВЕДОК П-1: Који ми је, да рекао и, шта се дешава, давно је то било, шта се дешава не знам, али тада он, тада нико није знао да је то тај, док, ни они нису знали да је то тај док ја нисам то игром случаја видио и.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте на питање председника.

СВЕДОК П-1: Не знам да ли постоји то још увек, али човек, изразито значи, на тој слици је био загрљен са Цвјетан Сашом у цивилу заједно су били, они су били, где су били, слика баш онако, тачна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте хтели још да питате?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекао је да је, колико сам ја записао, а нисам сигуран да је тачно. Рекао је да је Саша Цвјетан рекао за ове цивиле

«поби то, врати у двориште», да ли је још неко то говорио, је ли тачно да је Саша Цвјетан?

СВЕДОК П-1: Они су мени деловали као да су, не знам, као да су били или надругирани или луди, или не знам ни ја, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте јуче рекли, сад нам одговорите.

СВЕДОК П-1: «Поби, поби, уза зид то».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита вас пуномоћник ко је још?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е, а ко је још говорио?

СВЕДОК П-1: Саша Цвјетан, Медић Драган, Ђукић Жељко, још се чуло «враћај то», од неких, «враћај то у кућу и побиј», значи то је било константно између њих, шта ће, како ће, шта ће да раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли распознали гласове, јел?

СВЕДОК П-1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познали сте гласове баш ове тројице?

СВЕДОК П-1: Познао сам значи Цвјетанов глас сам познао и видио сам их, значи видио својим очима и за то време мог посматрања њих они су то значи расправљали шта ће, оће ли, поби, онај виче враћај у кућу, Ђукић виче побиј, овај виче, како се зове, Медић Драган, Саша је био значи нај, нај, нај, као да је то сада нешто нормално, нешто добро, нешто, не разумем. Али ми нису деловали да су, не знам да су урачунљиви, тако, не знам, нећу да процењујем нисам доктор, али то није ми било баш сасвим нормално.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја сам разумео кад сам ово бележио да сте рекли да сте ви ушли кроз амфор у двориште а сад кажете на сасвим другом крају?

СВЕДОК П-1: Амфор је, у облику амфора је и ова улазна врата, што кажем улаз је исто изгледао као амфор.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, па јесте ли ту?

СВЕДОК П-1: Али постоји велики амфор кроз који ја никад нисам пролазио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли ви кроз то ушли у двориште и изашли?

СВЕДОК П-1: Кроз мали улаз који је исто у облику као полулук.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, јел познајете Никицу Ковачевића, Николу Ковачевића?

СВЕДОК П-1: Чуо кроз поступак, али не, не познајем га лично. Ја кажем, ја се нисам дружио никад са тим, с таквом категоријом људи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, ви избегавате да кажете, не желите, ваша ствар, ово.

СВЕДОК П-1: Не, ја не познајем човека.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ово за овога човека плавог. А ја само питам, можете ли да кажете да ли је он из «Шкорпиона» или остављате могућност да је из неке друге јединице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је да је стари «Шкорпион».

СВЕДОК П-1: Тај плави је стари «Шкорпион».

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Стари, добро, хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Још два питања су ми се сад наметнула, прво ако ја добро пратим шта ви казујете, стеко сам представу да пре вас из дворишта су изашли и Медић и Ђукић и Шолаја.

СВЕДОК П-1: И полицајац ПЈП, и онај САЈ-евац, они су изашли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И полицајац, и остаје ми нејасно ово, како то да они убијају људе док ви бежите, и онда успеју да побију људе, да учествују у убијању људи и успеју да изађу пре вас, а ви сте ти који практично бежи?

СВЕДОК П-1: Зато што сам ја ишао у правцу, ја сам у правцу, наставио шетат у правцу амфора до ове, како се зове, стазе, кроз коју су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па ви сте у том кретању, па то ми је нејасно.

СВЕДОК П-1: То је значи један, два, три, то траје неких 15 секунди.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви идете, ви бежите а они изађоше прије вас?

СВЕДОК П-1: Рафали, тај је била рафална пуцњава и то се дешава, значи ја одлазим, ја не видим шта се дешава, они су изашли њих тројица Ђукић Жељко, тај ПЈП полицајац, САЈ-евац, они су већ изашли и тада сам видио, значи када сам се окренуо навео сам да сам видео Медић Драгана и Шолају да су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Још увек ми није јасно искрено вам кажем.

СВЕДОК П-1: Већ били на.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Још само једно питање.

СВЕДОК П-1: Јер се то све дешава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да ли сам ја добро схватио да сте ви тог плавог, високог видели на фотографији са Цвјетан Сашом, загрљени и тако даље, да сте ви то видели?

СВЕДОК П-1: Тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па ја сам вас мало пре питао јесу ли вам показиване фотографије неке, па да сте видели, ви рекосте?

СВЕДОК П-1: То је фотографија која је невезана за фотографију која ми је показана, то је фотографија коју ми је човек показао овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приватно јел?

СВЕДОК П-1: Приватно, да, приватно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па мислим, ако сам вас ја питао да ли су вам показиване фотографије могли сте још тада одговорити, но добро, имали сте прилику да видите приватно код тог човека јел, чије име нећете да кажете?

СВЕДОК П-1: Не да нећу, него кажем човек би био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, чувате његову безбедност.

СВЕДОК П-1: Човек би био, не знам, то је давно прошло временски и ја нисам, што значи да су он и Саша вероватно добри пријатељи и другови који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви сте видели фотографију човека, јел тако, приватно, у неким својим приватним контактима?

СВЕДОК П-1: Приватно, значи неvezано за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неvezано од ових фотографија које су у списима?

СВЕДОК П-1: Да, али ја нисам био у прилици да ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нико вас није до сада питао, јел, или јесте?

СВЕДОК П-1: Па знате шта, није мени ни тај, тај рецимо плави, тај плави који је мене одгурнуо пушком, који је мене, који се тако понашао, значи тај плави ми је остао јако онако исто у сећању. Јел ја мислим да је он можда чак, мислим сад ту да, да је то све иницирано фактички тим неким када је тај плави стрељао ту плаву жену, да је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је то почетак био?

СВЕДОК П-1: Да, тада је то све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђукић каже да је почетак.

СВЕДОК П-1: Невероватно да се то десило, да се после тога аутоматски ови враћају, да је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ђукић каже да је то убиство на улици које је извршио полицајац да је то био почетак?

СВЕДОК П-1: Па могуће да је он нешто видио на улици, ја нисам био на улици, шта се десило на улици кад су они извели цивиле, шта се тамо дешавало не знам, ја сам остао у дворишту кажем, и чуло се «поби», е сад пуцњава је трајала, шта се десило тамо, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите пуномоћник Наташа Кандић.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево сад кад смо код те фотографије, ко има ту фотографију, јел има Саша Цвјетан фотографију?

СВЕДОК П-1: То је могуће, не знам, нисам сигуран.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, он ће да сведочи па ћемо питати, нема разлога да било кога штити.

СВЕДОК П-1: Не знам, не знам. Ти људи уопште нису знали за то да је то тај, ја сам им, али кажем вам из безбедности стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо сад.

СВЕДОК П-1: Али вероватно да је он има, ако су се сликали приватно вероватно да постоји код њега та фотографија и да су били другови, да су, јел били су баш загрљени онако, он је, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам јуче у једном тренутку да су Станишић, Мргуд, поменули сте их заједно, е сад какве везе они имају са јединицом «Шкорпиони» и имају ли неке везе са вашим одласком у Подујево?

СВЕДОК П-1: Мојим лично или?

НАТАША КАНДИЋ: Одласком јединице, па добро и ваше?

СВЕДОК П-1: Па то је сада, ја не знам шта се дешавало, ја нисам био ни припадник јединице, ја сам био цивил тада, вероватно шта се одиграло, по мојој некој логици да су биле потребне те неке снаге, да је то вероватно од прије знам значи с посла да су били у јако добрим контактима, Боцо, Станишић, Мргуд, Мргуд је био комшија зграда до мене, нисам никад човека никад познавао.

НАТАША КАНДИЋ: Где, где?

СВЕДОК П-1: У Борову насељу, он је становао значи зграда до мене, човек је ишао нон-стоп, значи човек је био веза, радио је у ДБ-у, не знам, то је нешто сад.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли вас неко од њих прати у Подујево, у Пролом бању, да ли неко од њих, од те поменуте двојице?

СВЕДОК П-1: Не, не. Они су ком, они су били.

НАТАША КАНДИЋ: Значи када ви Мргуда видите последњи пут у вези с јединицом?

СВЕДОК П-1: Јел можете да поновите питање?

НАТАША КАНДИЋ: Када Мргуда видите последњи пут у вези са јединицом, да је он? Како не, комшија му молим вас, како није.

СВЕДОК П-1: Па ја нисам знао лично, али сам знао значи из, да је он тај који је сада везано за обезбеђивање Ђелетоваца у бившој Републици Српској Крајини, да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели ви овде сада, ово приликом одласка на Косово?

СВЕДОК П-1: Али тада нисам видео лично људе да су они долазили, ја и не знам човека, нисам га право да вам кажем, само сам, иако сам становао до зграде, ја сам само чуо за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога не знате?

СВЕДОК П-1: Лично да сам знао, не знам ни како изгледа тај Мргуд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК П-1: Једино што сам виђао испред моје зграде, некад је био, долазио црни ауто београдске табле по њега, свако јутро на посао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, зато што је било, има оних који кажу да вас је он пратио до Пролом бање, само то је питање због тога.

СВЕДОК П-1: Могуће да је он био, ја не познам човека, ја не знам како он изгледа.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

СВЕДОК П-1: Могуће да је био, али не знам стварно да ли је то, ако не знам да је то он, ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Код истражног судије кажете да вам је речено кад сте стигли у Подујево да се не удаљавате из аутобуса пошто још трају борбе на крајевима села. Село ваљда се односи на Подујево?

СВЕДОК П-1: Да, то су нам пренели, то нам је пренео.

НАТАША КАНДИЋ: А јел ви видите, јел сазнајете да се воде неке борбе, зато што ми овде чујемо потпуно нешто друго, да ту нема никаквих борби, чак од Вулевића чујемо да је у току била полицијска акција истеривања становништва из града, ту нема никаквих борби?

СВЕДОК П-1: Знате шта, ја кажем, ја кад сам, ја оно што сам видио, значи ја сам по доласку у аутобус, прије уласка у Подујево ја сам видио значи на једно можда, код саме табле ето, или по проласку табле с натписом Подујево, ја сам видио пар цивила са леве и десне стране било је баш онако травнато, да трче рецимо, вероватно су бежали, од тих аутобуса у супротном правцу од села. По

уласку у Подујево самих борби и дејстава није било у самом, само су се кретали значи што сам видио из аутобуса полиција, ПЈП, САЈ, да ли је била редовна полиција, у истим униформама, али се чуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се чуло пуцање?

СВЕДОК П-1: Чуло се пуцање то што сам споменуо ПКТ и то, чуло се значи, то сам споменуо, значи на неким ободима села и по нашем постројавању саопштено нам је да се нигде не удаљавамо да је селу све ОК, да нема терористичких група и, али се воде још неке борбе на крајевима обода села и да су то неке мање групице које су остале, тако да то ће они у току ноћи вероватно ће се завршити па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте већ објаснили.

НАТАША КАНДИЋ: Још сте нам такође рекли да вам је Вулевић рекао да се сместите и да у куће на којима нема истакнутих белим чаршава, шта је то значило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је мало пре.

СВЕДОК П-1: Могу да кажем за куће које нам је споменуо да су имале беле чаршаве да су то заузете куће.

НАТАША КАНДИЋ: Заузете?

СВЕДОК П-1: Припадницима вероватно који су и од прије ту.

НАТАША КАНДИЋ: А које сте ви упутство добили у које куће да улазите?

СВЕДОК П-1: Па нама су одредили то двориште, е сад, претходно сам навео да се много, доста припадника из првог аутобуса удаљило по том месту за време чекања док нам је наређено да чекамо, да се не удаљавамо, сад да ли је неко отишао у другом делу, преко пута улице, у другу кућу, доле, ја не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, јел вам је речено кад улазите у куће шта ако наиђете на оне који станују у тим кућама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам то јутрос, кад смо почели.

НАТАША КАНДИЋ: Извињавам се, и одговорио је на то шта са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, одговорио је. Да су чули да су куће празне, а нису имали никакву, јел то?

СВЕДОК П-1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било наредбе?

СВЕДОК П-1: Не, било је обавештење да су куће празне и да нема ту ништа.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је уопште дато неко упутство шта ако наиђете у тим кућама на цивиле, на људе?

СВЕДОК П-1: Пазите, ја сам значи, ја без обзира на све што је то сад.

НАТАША КАНДИЋ: Ево зато што сте наишли на цивиле.

СВЕДОК П-1: За мене је наредба значи била пресудна, ја сам то схватио као нађите, спавајте, чекајте ујутру зовемо вас док се не заврши, то је за мене био, нико није спомињао никакве цивиле, шта са цивилима, шта са, па и обичан човек би знао шта са цивилима, шта са људима, шта са, тако да ја мислим, пошто сам сматрао да су ово људи који су тако рећи, ето искусни људи, професионалци које држава, фактички они су били искусни, прошли све, да знају шта треба да раде, не да им се објашњава шта треба да ради човек са цивилом, са дететом, са женом, са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам, ко вама показује да ви уђете кроз тај пролаз, да отворите та врата и да уђете, ко. Ви помињете припаднике ПЈП, САЈ, ко вас упућује ту?

СВЕДОК П-1: Они су фактички нама, ето чисто објаснили, спровели нас, помогли нам до тог дворишта, ево ово двориште је празно, ту се сместите, и ништа више.

НАТАША КАНДИЋ: Јел можете да се сетите, колико је ту припадника ПЈП, а колико САЈ?

СВЕДОК П-1: Па пазите ту доста је било, они који су били баш приближно с нама, који су водили те разговоре, ја мислим да је њих било можда четири пет, да ли је то био главни неки из Посебне јединице полиције, ја не знам, мислим да је било неких са чиновима.

НАТАША КАНДИЋ: Јел се сећате некога из полиције, из тог ПЈП?

СВЕДОК П-1: Не, полицију нисам познавао, од полицајаца нисам познавао никога, једино што сам значи препознао припадника из београдске, САЈ-а.

НАТАША КАНДИЋ: Препознали сте?

СВЕДОК П-1: Па знао сам, знао сам овога Вулевића сам знао.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али то кад улазите, кад улазите, отварате та врата и улазите?

СВЕДОК П-1: Па ту није била, ја сам навео за ту, ја се не сећам да је ту било на том пролазу, малом улазу да је ту било врата, или су била, стварно се не сећам да су ту постојала врата.

НАТАША КАНДИЋ: Па како улазите унутра?

СВЕДОК П-1: Значи то је било отворено, отворено је било.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, али ја вас питам, да ли вас уводи, пазите ПЈП то су локални полицајци?

СВЕДОК П-1: Разумем, они су ушли исто, неки од њих су ушли унутра.

НАТАША КАНДИЋ: Ко, САЈ нису локални?

СВЕДОК П-1: Не, не, они су ушли.

НАТАША КАНДИЋ: Ко вас уводи?

СВЕДОК П-1: Они су ушли претходно, ја кажем да сам био при крају тамо негде или на средини између средине и краја, ту сам био негде у тој колони која се кретала према том, улазила у то двориште кроз тај пролаз, е сад, претходно су ушли, видио сам значи по уласку да је ту било пар припадника, са сигурношћу могу рећи да је то ПЈП, сад не сећам се да ли је један био САЈ-евац и да су они значи, ево то је то и отишли су.

НАТАША КАНДИЋ: Кога ви затичете када улазите у двориште, има ли некога да је био, или сте ви први који улазите ту?

СВЕДОК П-1: Ја сам навео сад да смо ми, да сам, да је претходно већ та колона ушла од тих четрдесетак људи, ја сам био значи при крају негде, већ значи колона се није кретала брзо, значи то су била једна врата кроз која је могло да прође један човек, значи један по један полако се улазило, једним лаганим кораком, док сам ја дошао на ред, то је трајало можда негде 2, 3, 4 минута док смо полако улазили, већ су се, већ све се значи накупило.

НАТАША КАНДИЋ: Када ви видите цивиле?

СВЕДОК П-1: Па по мом уласку, ја сам, ја нисам се ни удаљавао нешто дубоко у двориште, ја сам одмах ту стао на ту стазу, видео сам цивила који је извођен из тог амфора од стране, мени је то деловало знате, као у оним филмовима, на филмовима швабским неким, немачким, као гура, гура цивила, човек са белом капом, ова двојица, сећам се значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули, то сте нам рекли.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, молим вас, нисмо чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта нисмо чули?

НАТАША КАНДИЋ: Ко изводи, ви нам сад описујете кад улазите у двориште ко изгурава, изводи те цивиле?

СВЕДОК П-1: Милош коме не знам презиме.

НАТАША КАНДИЋ: И Сарма, ко?

СВЕДОК П-1: Човек је из Митровице био самном у соби, Сарма кога сам видео који је био 99% био у мом аутобусу за време доласка у.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли то значи да су они пре вас ушли или су били први?

СВЕДОК П-1: Да, они су били међу првима, значи.

НАТАША КАНДИЋ: Они су међу првима?

СВЕДОК П-1: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то толико прошло времена да су они ушли значи у неку кућу и извели цивиле?

СВЕДОК П-1: Па ја не могу сад да претпоставим да ли је човек био ту у дворишту, да ли су они ушли тамо па га затекли негде, не знам, али.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли ви видите из које куће излазе цивили, изводе цивиле, из које куће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Означио је мало пре на скици.

СВЕДОК П-1: Претходно сам.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, нејасно је потпуно из које је.

СВЕДОК П-1: Кућа која је задња у дворишту на три спрата и кућа приземна која се надовезује на ту кућу, то је значи.

НАТАША КАНДИЋ: То са тим степеницама које сте нам описивали?

СВЕДОК П-1: Да, из те куће су изведени цивили.

НАТАША КАНДИЋ: И са њима видите Милоша и Сарму, јел има још некога ко их види?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он није тако рекао.

СВЕДОК П-1: Ја сам реко један цивил.

НАТАША КАНДИЋ: Он каже сада изводе из Милош и Сарма.

СВЕДОК П-1: То је невезано, то су две.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је рекао то за старог човека, ајдемо, немојте.

НАТАША КАНДИЋ: Па не, старији човек је са њима.

СВЕДОК П-1: Не, није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да прво изводе старијег човека а затим цивиле.

СВЕДОК П-1: Тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам предложим да обзиром на ово другачије.

СВЕДОК П-1: После мог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете сада да ћутите.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас они се сви заједно крећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете?

НАТАША КАНДИЋ: То је једна група.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајде овако, да оставимо сведока да у паузи нацрта и да означи, ми смо све време се фокусирали на ону скицу коју је сачинио окривљени Ђукић Жељко, овај сведок тврди да двориште изгледа другачије, да је распоред куће другачији, да има другачијих кућа, означава пут другачије, нека нам.

НАТАША КАНДИЋ: Ја лично мислим да то уопште није битно какав је распоред, постоји та мала кућа, постоје са леве стране те две куће и нека нам само каже из које куће изводе цивиле и ко их изводи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то управо и рекао. Он је то и рекао из мале приземне куће која се надовезује.

СВЕДОК П-1: Да на велику кућу.

НАТАША КАНДИЋ: Не из мале приземне куће, молим вас, не из оне куће приземне коју ми видимо са оним за сушење, не из те куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не из те куће.

НАТАША КАНДИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он то и не каже.

СВЕДОК П-1: Не, не, из те, то је прва кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то није ни рекао. Ајде сад реците поново пуномоћнику из које куће у дворишту, да ли из оне где сте ви лежали, где се суши веш, да ли из троспратне куће, да ли из мале куће?

СВЕДОК П-1: Не из те куће где сам ја лежао, где се сушио веш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је једна кућа?

СВЕДОК П-1: То је једна кућа, то је прва кућа од уласка са улице кроз тај полукружни пролаз на коју одмах је везана стаза, на коју се надовезује зид од два метра у дужини неких двадесетак до 25 метара, онако неке процене који под 90% се ломи, надовезује се на кућу од 2 или 3 спрата, а на ту кућу се надовезује ова приземна кућа, из те куће су изведени цивиле који су невезани за оног цивила претходног који је изведен од стране Сарме и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милоша?

СВЕДОК П-1: Милоша, прије мог, где је изведен ја не знам, значи ја нисам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи пре вашег уласка у двориште.

НАТАША КАНДИЋ: Само да разјаснимо, да ли ви видите мушкарце у тој групи са тим женама и децом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам ја јуче питала.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам ја јуче питала.

НАТАША КАНДИЋ: Ја не знам, али ја имам проблем сад да разумем то, одакле тај мушкарац, односно тај стари човек са том капом, ако он каже да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је први изведен.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је први изведен.

НАТАША КАНДИЋ: То је човек из групе, нема ту, то је та једна група, нема ту посебних група, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па?

НАТАША КАНДИЋ: Па да видимо мало да разјасни да покуша да се сети ко је све у тој групи, да ли види старије мушкарце у тој групи, зато што ми имамо тачно тај пут, мушкарци из те групе се после тога не враћају, зато што су убијени у кафани «Дрини».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можемо тако.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим вас, све то стоји у судској документацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тишина.

НАТАША КАНДИЋ: Све то молим вас стоји у судској документацији, онај ко прочита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тишина, хоћете, да ли адвокат Петровић ако има нешто да каже може да укључи микрофон, или овако ако виче, исто као и адвокат Перковић, мораћемо да се испричате да направимо паузу пре него што дође време за паузу коју смо одредили за окривљеног Медић Драгана, затим да овде сведока питамо оно што нисмо питали.

НАТАША КАНДИЋ: Па то је утврђено, утврђено у претходном поступку, то су утврђене чињенице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче сам питала за мушкарце, да ли је било мушкараца у овој групи, старих, младих у извођењу и у враћању, јел било, да или не, осим овог првог мушкараца кога воде Сарма и Милош?

СВЕДОК П-1: Јел треба поново?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да кажете да или не.

СВЕДОК П-1: Тај је мушкарац изведен он сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК П-1: Једини човек сам човек је изведен од стране из тотално другог правца, из правца пролаза амфорског из тог дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог амфорског пролаза.

СВЕДОК П-1: Значи при самом мом уласку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој групи коју ви видите?

СВЕДОК П-1: Ова група коју сам ја видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У којој су жене, деца да ли има ту мушкараца.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли постоји могућност да је он помешао пошто је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, сачекајте да одговори.

СВЕДОК П-1: После одређеног времена, први човек који је изведен, значи на тој стази су они људи стојали, значи први човек који је био, он је био негде око 180, мало вишљи од мене мислим да је био, човек неких шездесетак, до 70, 65 година, тако, нормалне грађе имао је брадицу, онако брадицу кад кажем то су можда два, три, тако, седа је била, и проседу косу, иза њега је стајала једна жена са дететом у наручју, друга жена колико се сећам да ли у наручју или поред ње било, девојчица која је стојала иза те жене, дечак који је стајао

иза девојчице, претходна жена која је изведена, последња жена која је изведена значи одмах после једно можда минут, два, гурнута значи, та жена нисам сигуран да ли је та жена исто имала дете са собом, али мислим да није имала, да не калкулишем, значи та жена последња која је изведена. Да ли је ту било можда још једно дете или не, не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК П-1: Оно што ја са сигурношћу могу да кажем да ли је било можда особа једна плус, она жена значи која је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју је одвео плави тај?

СВЕДОК П-1: Да коју је плави, то је значи по мојој процени ту, на тој стази где су изведени било осам, до девет лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, приликом пуцања у цивиле, да ли су у групи цивила налази нека особа мушког пола?

СВЕДОК П-1: Тај старац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим на децу?

СВЕДОК П-1: Тај старац је враћен назад колико сам ја могао, он је негде тако на средини био, он је дошао тако до мене, тачно се сећам да је човек тај враћен, био је један значи, то не могу чак ни да кажем у том моменту, био је човек што сам навео да, човек, жена дал је, то је кожна јакна била тотално леђима који је био близу, близу баш зида, да ли је то био мушкарац или женско нисам сигуран јер нисам видио са лица, то је моменат значи што сам ја имао времена да видим то све, али то је тај број лица који је изведен из куће, да ли је још неко, један плус не знам, то нисам сигуран, али није било онај број лица који је наведен у оптужници који је био 19, скоро значи 20.

НАТАША КАНДИЋ: Не, није 19, 14.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 14 и петоро деце који су преживели.

СВЕДОК П-1: То је значи 20 људи, то није било толики број лица, шта се десило, одакле та лица, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А толики број деце, тамо је доста деце било?

СВЕДОК П-1: Та деца која су, значи, сви, цела та група која је изведена од 8, 9 лица је враћена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то рачунате ту 8, 9 и децу?

СВЕДОК П-1: Колико сам ја могао да проценим значи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Две жене носе децу.

СВЕДОК П-1: Две жене су на тој стази значи носиле двоје деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад кажете осам, девет, то вам је заједно са том децом у наручју или?

СВЕДОК П-1: Па то са том децом у наручју плус она жена, значи то је десет, плус један, сад да ту, мислим стварно је ружно са тим да ја калкулишем колико је било, као да су, не знам стварно, ја оно што могу да кажем што сам видео, нисам бројао, нисам имао времена да бројим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, зато што кажете да је тако мање.

НАТАША КАНДИЋ: Само питање, ко је тај човек и у ком тренутку човек који моли и каже сад сам дао за живот сина 3000, ко је тај?

СВЕДОК П-1: То је човек значи који, кога ја сам видио из даљине то је.

НАТАША КАНДИЋ: Јел он има везе са групом?

СВЕДОК П-1: Нема везе са групом, он је изведен.

НАТАША КАНДИЋ: Одакле?

СВЕДОК П-1: Од стране Сарме, из правца амфора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај први?

СВЕДОК П-1: Из тог дела, вероватно они су.

НАТАША КАНДИЋ: Из неког са стране, јел тако?

СВЕДОК П-1: Из тог амфора, да ли је био ту, дал кад су они већ ушли па су га срели, па су га, не знам, истог, значи видео сам да су га изводили, јер сам прво видео човека да је изашао и после њих излазе из оног, излазе.

НАТАША КАНДИЋ: А јел видите тог његовог сина, он каже дао сам новац за живот сина?

СВЕДОК П-1: Не, нема сина, само један човек је био са белом капом и човек је био, овако је држао подигнуте руке горе и он је ишао и они су га, баш су га значи гурали, један па други, баш су га значи гурали, оним цеви и човек је.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли тај човек има везе или је близу негде са оним кога помињете у кожној јакни и не видите да ли је мушкарац или жена?

СВЕДОК П-1: Па не могу да тврдим да има везе зато што у тој групи која је враћена.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су близу, да ли је то неки исти тренутак, или?

СВЕДОК П-1: Нисам видео, нисам приметио у том моменту да ико има, мислим да је приметљиво да је имао белу капу ту, она је баш уочљива онако, да је у тој групи имао, ко је враћен а ко је стрељан да је имао белу ту капу да је тај човек, не знам, не могу да, нисам видео тог човека да је враћен назад. Јединог што сам видио човека значи сигурно то је човек који је био први враћен, то је тај човек са.

НАТАША КАНДИЋ: Још увек је та група сад коју они изводе, када и ко, у ком тренутку издвајају ту плаву жену?

СВЕДОК П-1: Па она уопште није извођена напоље и издвајана, она је остала унутра, значи вероватно, она је накнадно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је накнадно изашла, јел?

СВЕДОК П-1: Да, она је накнадно изгурана, значи да је она остала, да је то прошло ето колико је прошло, значи док су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте видели ситуацију да њу изводе па враћају у кућу?

СВЕДОК П-1: Не, она је, значи оно што сам ја чуо кад је она, кад сам зачуо тај топот ногу, она је изгурана, од тада, од како су они кажем изведени до кад је она изгурана фактички, кад ме је то навело да се окренем ја сам значи ту цигару коју сам ето запалио претходно, кад сам се окренуо можда до пола, до пола ето, то је неких, колико може да прође, када је та жена значи изгурана.

НАТАША КАНДИЋ: Покушајте да се сетите, шта је у дворишту када чујете њене кораке и када видите њу, кога има у дворишту?

СВЕДОК П-1: Ја видим само њу у дворишту.

НАТАША КАНДИЋ: Нема ПП, САЈ-а, групе?

СВЕДОК П-1: Нико није био ту у том дворишту.

НАТАША КАНДИЋ: «Шкорпиона»?

СВЕДОК П-1: Не, нико, сви су значи комплетно.

НАТАША КАНДИЋ: Оно што је остало нејасно, на ком језику она говори?

СВЕДОК П-1: Ја сам, она није уопште говорила, она је јецала, значи она виче «тако ми бог» као и овај човек претходни што је викао, то је ваљда, то је вероватно, «тако ти бог, помагај».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то на српском каже?

НАТАША КАНДИЋ: На српском?

СВЕДОК П-1: То је било мешано «тако ти бог» на српском, да.

НАТАША КАНДИЋ: Како мешано?

СВЕДОК П-1: Па не, мислим она је изговорила «тако ти бог» и ја питам, шта се дешава, у чему је проблем, шта, не знам онако, и она прича, али само, није, причала је на албанском језику, а ја не разумем албански, значи сад причам, и ја сад гледам, погледам њу, видим да је она црвена у лицу, видео сам, да ли је била нека кошуља или је то била нека мајца која је била тако, да је она била онако као, е тако развучена. Лепа жена онако.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли помиње неку децу молим вас, да ли нешто, ви чујете?

СВЕДОК П-1: Не разумем шта прича, она није пуно причала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел она пита за децу?

СВЕДОК П-1: Она није пуно причала, јер ја то кад сам је питао и кад сам је питао шта се дешава, она прича, у том моменту је она завриштала, нисам се ја с њом дуго ту задржавао, када се овај појавио, што претпостављам.

НАТАША КАНДИЋ: Јел она сишла на стазу?

СВЕДОК П-1: Да, она је изгурана из те куће на стази била и одмах.

НАТАША КАНДИЋ: Колико од ове мале куће и зида поред куће, колико је она удаљена?

СВЕДОК П-1: Од прве куће мислите, које куће, прве са улаза?

НАТАША КАНДИЋ: Од оне мале куће десно, са оним сушиоником, колико је, онда одатле имате поред куће па води зид, па онда право имате ту стазу, где је?

СВЕДОК П-1: Ја сам био ту на средини, значи на средини тог дворишта, и ја сам се, значи кад сам се окренуо ту смо се и задржали можда једно 5, 6 метара од те стазе и ту смо причали, у том делу, значи на тој средини овај када је изашао, како се закопчава он виче шта.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да не бих с места добацивао јер сте ми приговорили проšli пут. Пети пут слушамо исте ствари, иста питања.

НАТАША КАНДИЋ: Није тачно.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Исте одговоре и тако даље, пети пута, ја бих молио да се држимо оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада ће пуномоћник да се фокусира на оно што нисмо питали.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, ово уопште није тачно што бранилац каже, зато што ми апсолутно на основу приче сведока нисмо могли ни да утврдимо где, да ли се она, у ком се креће, а да је прочитао предмет, он јако добро зна

зашто ја ово питам, јер ће нам доћи овде деца па ћемо. Не треба мени скица, ја тачно знам где шта стоји тамо, мени не треба скица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, ви опет вам кажем, са микрофоном се обраћајте.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, судски предмет је овде и суђење је већ једном било молим вас, у овом предмету.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има право да врши, проучи спис, је ли.

НАТАША КАНДИЋ: Тачно, а ви прочитајте нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сада још имате нешто да питате?

НАТАША КАНДИЋ: Имам питања наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

НАТАША КАНДИЋ: Где се тачно налази сведок када тај плави прилази тој плавој жени?

СВЕДОК П-1: Ја се налазим значи, ја и та жена се налазимо на буквално, буквално на пола метра близу једно другом, али се налазимо значи од те стазе и куће где је она, одакле је она изгурана једно, према том зиду једно пет, шест метара од те стазе, значи више ближе том улазу него овом зиду негде, од два метра, од тог места ми се нисмо померали, када је овај изашао он се мени обраћа «шта ти разговараш са том балијском курвом».

НАТАША КАНДИЋ: «Балијском курвом».

СВЕДОК П-1: Ја сам га погледао, он долази према мени, креће према мени, значи узео ону пушку с оног зида, узео и долази «шта ти причаш с њом, шта тебе интересује», ово, оно, и он мене, прво мене, значи ја стојим овако, жена стоји овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи одговорите само на питање а не онако опширно као и јуче.

НАТАША КАНДИЋ: Ако можете да се концентришете, да ли се два пута чују ти повици на убијање, значи и када приликом извођења групе и приликом повратка групе, зато што по вашој причи ја стичем утисак да се два пута, када их изводе да онда вичу «побијте их, убијте их, ставите их тамо», а поново кад их враћају такође. Сад мени то није јасно, па бих волела да ми разјасните, да ли оба пута?

СВЕДОК П-1: Знате, то није ни два пута, ни три пута, ни четири, не могу да кажем, значи то је било константно «побиј то, враћај то, шта се чека, побиј, враћајте», значи то је било константно, константно, кад је мене то пробудили, тргло из неког.

НАТАША КАНДИЋ: Нашта се то «враћај» односи?

СВЕДОК П-1: Па вероватно су они хтели њих да врате, неки од њих су хтели да их врате у кућу, да их побију, што се чуло, неки су, значи конкретно, неки, Саша Цвјетан, Медић Драган, Ђукић Жељко, они су стојали ту, они су ту били, они су командири, они су, Саша је један човек који је онако јако надмен, јако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одговорите на питање.

СВЕДОК П-1: Значи константно се чуло, чуло, није то било два, то је било више пута, то је значи нон-стоп инсистирано, инсистирано, као да сад се то натицање.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли ви видите значи након повратка и колико ви времена заправо проводите у дворишту том сами, док група није поново враћена, колико је прошло времена?

СВЕДОК П-1: Па ја мислим да ту није прошло више од, док та група није враћена након што је ова жена убијена, значи они су враћени то није прошло 15 секунди до 1 минут, максимално, значи један минут.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас у судске списе, они излазе на улицу, воде их до полицијске станице, знате где је полицијска станица?

СВЕДОК П-1: Ја нисам видео да ли су они ишли до полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, тужилац хоће нешто. Кажите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја сам ево стрпљив али овога пута морам да се придружим примедбама бранилаца, питамо сведока о његовим сазнањима, не можемо га сад убеђивати у нешто друго, суд је тај који ће ценити његов исказ у односу на друге доказе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала тужиоче. Имате још неко питање.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим вас, ја не знам шта да радим, у судском предмету све то стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, питајте ви, знате како, питајте ви сведока.

НАТАША КАНДИЋ: Па ваљда природно је да питамо колико је времен, па кажемо, у судској документацији стоји да је група вођена до полицијске станице, описује нам и где је полицијска станица, па питам како је могуће за 15 секунди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже да је група вођена до полицијске станице?

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то овај сведок рекао да је група вођена до полицијске станице?

НАТАША КАНДИЋ: Не, у судским списима постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта питамо сведока?

НАТАША КАНДИЋ: Ја питам колико је времена прошло и он каже 15 секунди, а ја на то кажем, у судском спису постоји да су вођени до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он се сећа да је то било по његовој процени 15 секунди. Његова процена.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ја само питам.

СВЕДОК П-1: Да ли могу да одговорим на питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете.

НАТАША КАНДИЋ: Пошто нам је показао где је полицијска станица, добро. Хвала и тужиоцу, захваљујем се онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел могу сада ја да кажем.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, нисам завршила још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сам наша везано за ову плаву жену, каже овако, пошто сте сада то питали, каже овако.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Главног сведока.

НАТАША КАНДИЋ: Па шта ме брига што је главни сведок, нећу лажи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто сте сада то питали, каже овако један сведок овде и Ђукић Жељко тврде да је ту жену претресао Стопарић Горан, лично, то каже Ђукић Жељко, «лично он је претресао ту жену, врло грубо се према тој жени понашао, ја сам пришао и рекао да остави ту жену и да оде, касније је он од те жене отишао, ваљда је он схватио да не сме жене дират, па је отишао на тог човека, он је тог човека исто дирао», Жељко Ђукић каже да је то Стопарић Горан радио, јесте ли ви то видели?

СВЕДОК П-1: Знате шта, ја колико се сећам да је Стопарић био ту у дворишту кад су лица извођена напоље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово јел вам познато да је Стопарић претресао жену или не, да ли сте то видели или не да је Стопарић Горан претресао неку жену?

СВЕДОК П-1: Ја нисам видео, видео сам једино овог најмлађег припадника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је претресао?

СВЕДОК П-1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК П-1: Могуће да се он прикључио јер ја сам се, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели ви Божић Синишу?

СВЕДОК П-1: Па не познајем ту особу, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каж сведок Никола Ковачевић да је ту жену малтретирао неки Босанац, неки са шајкачом на глави?

СВЕДОК П-1: На коју жену конкретно мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку жену?

СВЕДОК П-1: Па не знам, ја то нисам видео да је имао, ко је имао шајкачу, могуће да је имао неко и шајкачу, могуће, али нисам видео то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имао неку шајкачу?

СВЕДОК П-1: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Босанац?

СВЕДОК П-1: Дозвољавам, нисам ја лично видео да је неко имао шајкачу, а нисам видео ни да је малтретирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Босанац неки јел био?

СВЕДОК П-1: Па пазите, Босанац, Босанац можете да одредите по неком нагласку, не знам сад ко је Босанац, ја не гледам тако људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја питам јел био а не како се одређује ко је Босанац?

СВЕДОК П-1: Не знам, било је људи из Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки Босанац, да или не?

СВЕДОК П-1: Мислите, да ли мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тад био неки Босанац?

СВЕДОК П-1: По надимку или имену или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знам да ли, ви ми кажите, био је један по надимку а један је био по акценту, на пример, или није био ни један.

НАТАША КАНДИЋ: Па то је онај Далибор кога је помињао јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или није био ни један, јел то тај плави. Чекајте да нам он каже?

СВЕДОК П-1: Па, Босанац је, колико сам ја знао значи из Босне човек, човек из Босне који је био то је био тај Далибор Мумовић, и мислим да је био са њим, он је дошо још са једним, из приче значи, мислим да је био још један старији човек који је дошао из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел ово Далибор тај плави?

СВЕДОК П-1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК П-1: Не, не, Далибор је један сув момак, онако исто је имао неку униформу прије.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли он у неком тренутку види следеће припаднике «Шкорпиона» Сашу, Дабетића, Чубру, Смиљића, питала је данас судија?

СВЕДОК П-1: Ја се са њима нисам дружио, позната су ми та презимена из претходног предмета.

НАТАША КАНДИЋ: Олујића?

СВЕДОК П-1: Олујића знам, значи Олујића знам зато што, људи који су били, да будем конкретан, који су били у Новом Саду, значи који су долазили рецимо у тај кафић, тај кафић је држао један човек који је горе из Хрватске и онда ту се. Е те рецимо људе који су долазили ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита вас пуномоћник за ове људе побројане по именима, кажите знам не знам?

СВЕДОК П-1: Али нисам знао ове људе пошто су они вероватно били, нисам се дружио са њима.

НАТАША КАНДИЋ: Ви сте пре тога радили као полицајац, ја сам лаик за то да проценим колико пуца оних ако је нађено преко 200, 300 чаура, а ви нам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је процена сведока.

НАТАША КАНДИЋ: Да, па процена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може он то да нам.

СВЕДОК П-1: Не разумем.

НАТАША КАНДИЋ: Он је био полицајац, како не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је полицајац, био је некад полицајац.

СВЕДОК П-1: Па ја могу да кажем да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је видео колико људи је пуцало.

СВЕДОК П-1: Седам људи да је пуцало, а колико је било чаура то је сада, ја нисам био, ја нисам држао њихову пушку да знам колико су они и шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Нејасно, помиње оног припадника ПЈП, јел је он ту кад се пуца?

СВЕДОК П-1: Да, он је исто учествовао.

НАТАША КАНДИЋ: Учествује у томе?

СВЕДОК П-1: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли чули можда његово име од некога?

СВЕДОК П-1: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли бисте га препознали на слици или?

СВЕДОК П-1: Па не бих га препознао зато што човека, видео сам га први пут и све је то трајало кратко, али знам да је имао браду човек, да је био.

НАТАША КАНДИЋ: А имао је браду?

СВЕДОК П-1: То је било, униформисан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па описао је јуче детаљно како је.

НАТАША КАНДИЋ: Нисам чула извините.

СВЕДОК П-1: Униформисан у оном ПП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, описали сте јуче, кажем да не понављате кад сте описали.

НАТАША КАНДИЋ: А ко њега познаје, јесте ли имали неки утисак да га неко од ових који је тамо био познаје?

СВЕДОК П-1: Па пазите, вероватно га познају ови који су то, тај временски период.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ви знате или претпостављате?

СВЕДОК П-1: Претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда шта претпостављате, јесте ли ви овде сведок или?

СВЕДОК П-1: Ја га не знам лично.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, само ме сад занима, ви у аутобусу кад се враћате с ким ви седите?

СВЕДОК П-1: Ја сам сам седео.

НАТАША КАНДИЋ: А остали јел седе, јел има још неко да седи сам на она два седишта или, јел има и других који седе тако?

СВЕДОК П-1: Има који су седели сами, има.

НАТАША КАНДИЋ: Значи није био пун аутобус, јел тако?

СВЕДОК П-1: Па није, навео сам да је један вод остао.

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, знам. С ким седи Саша Цвјетан?

СВЕДОК П-1: Нисам га видео ја после тог постројавања, не знам чак ни у који је аутобус он ушао. Мислим да није ни био у овом аутобусу где сам ја био.

НАТАША КАНДИЋ: А ким седи Гуља?

СВЕДОК П-1: Гуља је седео преко пута мене, и он је седео са човеком који је, кога сам навео да је био човек који је мењао окрив, пуцао, пуцао, имао је тај прслук, њих двојица су заједно седели преко пута мене.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је тај човек?

СВЕДОК П-1: То је Боројевић Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је јуче описао и ским он разговара. Ајмо оно што није описао.

НАТАША КАНДИЋ: Да, да, јесте рекао је да је са Боројевићем. А кажите ми, ту седе неки, помињали сте нам тог неког из Ниша, јел знате како се он зове?

СВЕДОК П-1: Јел можете прецизније из Ниша. Помињао сам човека, то је била нека свађа коју сам ја рекао да је била, па ми се обратио горе на.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, јесте.

СВЕДОК П-1: Тај човек када, ја сам видео тог плавог да је седио ту, ја сам тог плавог питао онако, питао сам га, је ли јеси ли ти пуцао и убио ону жену, и сада се тај један који је седио тако преко пута, црн момак, виче «шта ти пандурчино испитујеш где сам, ја сам из Ниша, ја сам каже, па дођи код мене

да ме ухапсиш ево ти и адреса и број где живим ја», то је тај из Ниша који је коментарисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте то нама јуче испричали, значи сада вас пуномоћник пита, да ли знате ко је то, ви не знате ко је то, и кажите онда?

СВЕДОК П-1: Не познајем човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кратко не знам, а то смо га такође питали.

НАТАША КАНДИЋ: Само ми кажите сада, када се поставља то питање у аутобусу ко је убио и ви кажете онда је оптужени Ђукић онако иронично.

СВЕДОК П-1: Цинично.

НАТАША КАНДИЋ: Цинично, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћутите, јел имате питања или немате, кажите, шта питате?

НАТАША КАНДИЋ: Па питам, како он оцењује да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је цинично.

НАТАША КАНДИЋ: Како је оценио да је цинично, на који начин је то Ђукић рекао, да нам опише?

СВЕДОК П-1: «Ха, ко је каже могао да стреља и побије ону децу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему се. Немојте да понављате.

СВЕДОК П-1: Ето тако сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему?

СВЕДОК П-1: По чему сам закључио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По тону, по чему?

СВЕДОК П-1: По тону и као кроз осмех, ха по чему «ко је као могао да», а ја га видео да је стрељао децу. Значи то је нешто што ме је иритирало, што сам ја наводно после и реко да ће за то неко кад тад да одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Кад сте стигли у Пролом бању, како сте се сместили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је описао јуче заиста детаљно описује с ким је био у соби.

СВЕДОК П-1: Па реко сам вам, произвољно.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, сасвим сигурно моје питање па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кажите?

НАТАША КАНДИЋ: С ким сте били у соби?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је јуче с ким је, уз сву могућу толеранцију завршићемо сведока за десет дана ако наставимо овако. Рекао је с ким је био, с Милошем из Сремске Митровице, рекао је како му је наложено, рекао је на ком је спрату био, соба.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас чекајте, у судској документацији, па да видимо, у судској документацији стоји нешто друго, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви предлагете да му се предочи шта?

НАТАША КАНДИЋ: Па да му се предочи шта други сведоци кажу. Кажу да је био у соби са Сашој Цвјетаном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је јуче рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим вас, дајте онда то предочите сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сведоци то кажу, морате да кажете који сведоци?

НАТАША КАНДИЋ: Ево Горан Стопарић је у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горана Стопарића то што.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим вас, постоји нешто што, постоји његова изјава у судском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то што је његова изјава то је она изјава из оног претходног предмета, значи можемо да питамо да ли сте били у соби са Сашој Цвјетаном?

СВЕДОК П-1: Никада нисам био са Сашом Цвјетаном у соби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, са оним Милошем из Митровице?

СВЕДОК П-1: Остао од првог дана како сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је јуче рекао. Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, реците ми, да ли сте ви одговарали за неко кривично дело?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то питање нећемо да питамо овога сведока.

НАТАША КАНДИЋ: Па молим вас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли имамо неки други начин да проверимо кредибилитет овога сведока и зашто нам је то питање потребно, одговорите ми. Зашто нам је неопходан одговор то да ли је сведок одговарао кривично?

НАТАША КАНДИЋ: Па ја мислим да је за кредибилитет врло важно да знамо то. Реците ми молим вас да ли сте се, да ли сте ви пријавили неке ово што се догодило у Подујеву, ви сте пре тога радили у полицији?

СВЕДОК П-1: Не. Ја сам по повратку, по мом познанству значи разговарао са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пријавили?

СВЕДОК П-1: Полицајцима у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пријавили или не, одговорите нам да или не, да ли сте пријавили?

СВЕДОК П-1: Па фактички пријавио сам, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фактички сте пријавили, усмено или писмено?

СВЕДОК П-1: Инспекторима који су радили у Градском СУП-у у Новом Саду на, то су на разбојништвима инспектори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Током њиховог радног времена сте отишли и пријавили, или приватно?

СВЕДОК П-1: Па нисам, знали смо се и причали смо о томе, е сад, на њима је било да предузму шта ће да предузму и у то време шта се могло предузети, ко је хтео шта да предузме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах после овог догађаја сте пријавили шта се десило?

СВЕДОК П-1: По повратку, да, ми смо разговарали, седели, причали о томе, сад да ли су они после сачињавали неки записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах после овога догађаја или после другог терена?

СВЕДОК П-1: После тог другог завршетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, после другог терена, кад се све завршило?

СВЕДОК П-1: Да, после тога.

НАТАША КАНДИЋ: Само још ово, враћам се поново на Пролом бању, да и је командант јединице Медић спровео неку истрагу о томе шта се догодило у Подујеву?

СВЕДОК П-1: Ја сам рекао да он није спроводио никакву истрагу, да је он чак ноншалантно се кад се то десило понашао, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, молим вас нешто што нисмо питали.

НАТАША КАНДИЋ: Аха, да не сме никоме да каже. А кажите ми, да ли се у Пролом бањи, да ли су припадници «Шкорпиона» међусобно коментарисали о томе шта се то догодило и ко је то извршио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је јуче рекао исто.

СВЕДОК П-1: Па навео сам, да, мислим било је коментара, коментарисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је јуче причао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко помињао вас у вези с тим, да ли сте чули за то?

СВЕДОК П-1: Ја сам рекао да сам ја само разговарао о том мом, о томе са овим Златком Лукићем, и ето покушао сам да тог плавог да га питам, међутим ја сам видео да је то фактички од њих одобравано, да је то у реду што се десило, тако да ја нисам био ту ни командант ни ништа, него сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте објаснили.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте некад са Томић Милованом разговарали у Пролом бањи, било с ким да ли сте у Пролом бањи разговарали?

СВЕДОК П-1: Не, нисам ни са ким ја разговарао.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте чули да неко прича и помиње?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је сад.

НАТАША КАНДИЋ: Па није баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, не може да одговара сто пута док не одговори.

СВЕДОК П-1: Па причало се, пазите причало се али то сад није ништа званично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете сада да ћутите мало да видимо да вас питамо оно што је важно и што нисмо питали до сада.

НАТАША КАНДИЋ: Питање, па стварно се осећам ту као да ми неко стоји, не знам да ли ће неко нешто да уради, да не смем да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Смете да питате све што нисмо питали.

НАТАША КАНДИЋ: А овде је потпуно све нејасно, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што нисмо питали смете да питате.

НАТАША КАНДИЋ: Потпуно ништа није јасно нити је, сведок је измешао куће и оптужене и ту је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово би била примедба на његов исказ, то је ваша примедба да.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро примедба, ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он помешао распоред кућа у дворишту, јел тако и да двориште не изгледа онако.

НАТАША КАНДИЋ: Па ваљда је задатак овде да утврдимо чињенице и сад ја имам тај осећај шта год питам имам утисак да се не допушта, уопште не допушта да се утврђују неке чињенице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и то је примедба.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите, ја ево немам више ни разлога да питам кад је таква ситуација. Да ли сте, где се налази Кинез и у дворишту да ли га видите приликом извођења групе, приликом извођења групе, приликом повратка, приликом пуцања, да ли га видите негде?

СВЕДОК П-1: Кинез је био ту кад су они изводили, значи било је ту доста, око тридесетак припадника пре него што су изведени ти цивили напољу, био је ту, реко сам и Кинез, он је исто био, био је ту и Кони, Миленко, које сам мога ја да препознам, значи њих око тридесетак, били су ту ови што сам навео, Саша Цвјетан, био је ту Жељко Ђукић, био је ту Медић Драган, које сам мога значи да препознам, јер су то лица била која су били командири и њих сам фактички запамтио, са овим другима се нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пита вас пуномоћник за Кинеза?

СВЕДОК П-1: Рекао сам да је био ту и да је имао шлем.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је он био ту када се пуцало?

СВЕДОК П-1: Он није присуствовао, он није био међу лицима која су пуцала на ову групу цивила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел гледао?

СВЕДОК П-1: Не, он није био у дворишту, ја га нисам видео.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли вам је познат неки Мирко Тадић звани Тито?

СВЕДОК П-1: Познат ми је тај надимак Тито али мислим да је то можда неки онижи човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то онај јуче што сте објашњавали, јуче сте нам објашњавали?

СВЕДОК П-1: Не, реко сам јуче да је био неки, да ли је Жућко, да ли је Жућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шића?

СВЕДОК П-1: Не, Шића је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томић Милован.

НАТАША КАНДИЋ: То је Томић.

СВЕДОК П-1: Шића је онај мршави, онај мршави.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, онај на слици кога сте показивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Томић Милован.

СВЕДОК П-1: Овај Тито то мислим да је био један мало нижи неки човек, који се тако, старији, и био је, споменуо сам једног човека који је исто као, није Жућа, али Жућко дал су га звали, старији један човек који је био баш онако жушкаст, ниже грађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једно је Тито а једно је Жућа?

СВЕДОК П-1: Да, једно је Тито, једно је Жућа, по мом сећању.

НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте у једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо морати да прекинемо због Медића.

НАТАША КАНДИЋ: Па ево само још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршавате?

НАТАША КАНДИЋ: Да, да. Поменули сте у једном тренутку Ђолета Шиптара и остало је потпуно нејасно, како, одакле знате за такво једно име и надимак, и има ли он везе, налази ли се он тамо?

СВЕДОК П-1: Ја ово лице што сам, што, не знам неко ми је добацио, нисам видио, нисам био сигуран значи, знао сам да је на «Ш» нешто али нисам знао да ли је тај Шићо или је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шиптар?

СВЕДОК П-1: Па сам реко да је из неког сећања Шиптар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел био Ђоле Шиптар тамо?

СВЕДОК П-1: Па ја не знам ко је то Ђоле Шиптар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро.

НАТАША КАНДИЋ: А јел ви знате ко је Ђоле Шиптар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже не зна ко је то.

СВЕДОК П-1: Па сад рекао сам да не знам, Ђоле Шиптар, не знам стварно ко је Ђоле Шиптар, не знам, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате?

СВЕДОК П-1: Не знам ко је то.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

За овим суд одређује паузу ради.

НАТАША КАНДИЋ: Судија, адвокат Перковић стварно мислим претерује. Ем не чита уопште судски предмет, ја стварно мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А посебно што адвокат Перковић се обраћа пуномоћнику и суду без микрофона и ја га не чујем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, ја не желим да вам одузимам време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сада ћемо због вашег клијента да направимо паузу, а и због нас.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мој клијент треба да прими инфузију и тако даље, међутим, стварно пуномоћник оштећених не да претерују са питањима, ја сам био сто пута пуномоћник оштећених, има контакт са тужиоцем, може да се обрати, имају контакт са сведоком сарадником, све је то преко тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који сведок сарадник.

За овим суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза ради одмора у трајању од 20 минута, а до 12.20 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите хвала.

Настављено након паузе у 12.35 часова.

Пред судом је сведок П-1.

Позовите сведока. Јел ту сведок? Нека дође он без скице са тим што је нацртао. Изволите станите, јесте ли нацртали скицу у међувремену? Јесте. На тако великом папиру, јел?

СВЕДОК П-1: Па рекли сте да велика да буде. Па залепио сам два папира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Залепили сте добро. Ајде да, оставите скицу да погледамо касније.

СВЕДОК П-1: Нисам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте завршили скицу?

СВЕДОК П-1: Па нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте сада ту да цртате пред нама да видимо да ли још пуномоћници имају питања. Питања, не. Да ли браниоци имају питања? Бранилац, прво Звонко Радовановић.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Судија не знам да ли је целисходно с обзиром на време, да буде све на данашњем претресу сва питања, везано и за скицу, за скицу лица места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то мислите да ли је целисходно? Да ли ви имате питања за овог сведока?

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда почните. Да имамо данас до 14.10 време да завршимо. Сад је пола један. Који још проблем има одбрана.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја имам доста питања, међутим у погледу ових мера заштите и тако даље, то може се појавит један проблем и ја претпостављам да ће сведок и следећи пут долазит, па ћемо тражит да у једном моменту буде скроз искључена јавност, јер ћемо постављати питања на основу његовог кредибилитета, па не би било згодно знате, да на уштрб материјалне истине, а имамо овде другу, једну ипак што кажу иманентну околност, да морамо заштити и његове личне податке и онда ме је страх, без обзира ви сте пустили на крају сасвим оправдано сведоку самом диспозицију, он није хтео да му се зна лице и тако даље, а кроз нека питања или рецимо суочења са оштећенима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ваше је предлог дакле шта?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да следећи пут, да ми наставимо овде са овим питањима где не би, да не губимо време на то, а видећемо, касније ћемо претпостављам да овај ће сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ваш је предлог да о томе одлучимо касније, о неком предлогу који ће се евентуално појавити.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите Звонко Радовановић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: У вези неких питања, па да онда то.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Прво питање. Од када ви познајете Ђукић Жељка, где сте га упознали и чули за њега први пут? Пошто сте износили одмах на почетку јучерашњег исказа неке податке, околности везане за брата његовог и сукоб тај, па да то објасните?

СВЕДОК П-1: Па ја сам, значи ја нисам у то време знао Ђукића, ми смо се упознали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које то?

СВЕДОК П-1: У то време што господин спомиње за тог брата, ја нисам знао да је он његов брат, то је била, ја се не сећам дал је, ја сам радио у Борову као припадник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, од када ви знате Ђукић Жељка?

СВЕДОК П-1: Ђукића сам први пут видео на постројавању када сам одређен да будем у његовом воду, тад сам га први пут видео и знао да је то Брко, Ђукић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли знали ко му је брат у то доба?

СВЕДОК П-1: Не, нисам знао, нисам ни тад знао ни пре тога да му је то брат, да то има икакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте открили ко му је брат?

СВЕДОК П-1: Па открио сам кад су се они мени обратили, кад смо били на другом терену, кад су лежали тако у каналу, кад је он онако провокативно питао као «што си ми дирао брата», тада сам видео и тог момка ту, седио је с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брата његовог?

СВЕДОК П-1: Нисам знао да је био то, он виче знаш да је то мој брат, тада сам сазнао да је он његов брат, и онда се надовезао тај део, ја мислим да је био да ли две године, или три, две године пре тога, када сам ја то лице приводио и употрељавао физичку силу јер је био наоружан и том приликом пре тога ишао, не знам шта је било у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК П-1: Жени некој трудној на врата.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Које године је то било, ако може да се изјасни сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реко је, две, три године.

СВЕДОК П-1: '97.године, тад сам ја, у то време сам радио у Борову, то је била прелазна полиција.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Ви сте то као припадник полиције радили?

СВЕДОК П-1: Као припадник полиције, ја сам био и тада полицајац, али нисам био тренутно тај дан на служби, нисам био на служби, него ми је дојављено, дошао је грађанин који ми је дојавио да човек је био на кући и тражио мужа, где је жена трудна отворила врата и он с пиштољем тражио да јој убије мужа, он је ишао по граду да га тражи, тај исти човек је дошао мени, тај муж и рекао знао је да сам полицајац, тај и тај ме прати, где, ми смо се тамо, ја сам тамо отишао, никакво оружје нисам имао, отишао, пришао, видео да је пиштољ, ту је дошло до једног физичког, његове претње, ја сам пиштољ одузимао, било је ту и физичке силе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК П-1: Касније привођење, задржавање ту док није дошла полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: А јесте ли ви као припадник МУП-а тад хапсили њега или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је то управо рекао.

СВЕДОК П-1: Па дошао је.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Рекао је без оружја је употребио силу, а Ђукићев брат је имао пиштољ сад не знам у ком својству се он појављивао ту, да ли је радио за тај прелазни МУП или је радио приватно, сад не знам, не разумем то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро да објаснимо у ком је својству. Јесте ли били у својству полицајца?

СВЕДОК П-1: У својству полицајца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада сте били на задатку?

СВЕДОК П-1: Извадио сам картицу, показао картицу да сам ја полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били на задатку?

СВЕДОК П-1: И рекао да сам ја полицајац, да ми преда оружје, питао га шта се ту дешава, ту је дошло до, он је почео да ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули. Изволите, заменик тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Две примедбе. Прозвали сте ме, рекли сте тужиоче, па мислим да нема потребе. Две ствари имам, прво пита се за '97, и пита се трећи пут то, за исти догађај већ три пута је објаснио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да ли вам је познато име Чанчаревић Миленко из Борова села?

СВЕДОК П-1: Јесте.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Јесте ли ви неки пријатељ његов, чиме се он бави, јер он учествовао у том догађају?

СВЕДОК П-1: Не, ја лично сам учествовао, значи ја сам ту лично и тај момак који је био кога сам затеко.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Јел брат Ђукић Жељка био ухапшен, јел био у притвору, јел био задржана страна?

СВЕДОК П-1: Ја сам га задржао, да ту, ја сам га ту задржао и позвао командира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је објаснио јуче да га је задржао.

СВЕДОК П-1: Командира станице полиције који је Чанчаревић исто брат тога и дошла је оперативна група који су преузели лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то сте објаснили.

СВЕДОК П-1: Ја нисам имао ни лисице код себе ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете П-1, јел чујете ви?

СВЕДОК П-1: Нисам чуо, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад вас прекинем ви онда ћутите.

СВЕДОК П-1: Ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Ако може да одговори даље, ко га је распоредио у вод Ђукић Жељка, ко му је рекао да сад си ти?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непосредно њему ко је рекао ?

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да, да, и где се то догодило, да ли у Подујеву, да ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да смо то јуче чули.

СВЕДОК П-1: Ми смо распоређивани директно по доласку одмах ту кад смо постројени по нашем доласку у Пролом бању испред хотела на тој стази, ту смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вам је рекао?

СВЕДОК П-1: Па ја се не сећам стварно, да ли је рекао лично Ђукић, ја сма остао, ја се нисам нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је лично Ђукић вас узео у свој вод?

СВЕДОК П-1: Па нисам, ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вод или одељење?

СВЕДОК П-1: Неко је рекао, ја сам остао задњи, где ћеш ти, код Ђукића и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Даље имам питање везано за његову, рекао је, употребио је израз «да је принудно мобилисан» када је, у кафићу неком који се зове «Бонапарта» у, па може ли да нам објасни како је то, та принудна мобилизација изгледала, да ли је то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, и јуче нам је објаснио, јуче нам је то објаснио. То сам ја јуче питала. Хоћемо сад нешто друго, јел имате неко друго питање.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Па добро, с обзиром на то да он тврди да су ово монструми, битанге, да он није из тог миљеа, како се он затекао у том кафићу и данас је помињао да се ту скупљају?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се затекао у кафићу 25.марта '99.године?

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да, да ли су се ту скупљали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То одбијамо, одбијамо. Питајте нешто друго, а реч битанге ја нисам чула.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Па добро, употребио је монструми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А монструме као квалификацију такође нисам чула, него као опис злочина.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Сад за догађај у том дворишту, то је предочио и истражни судија током првог његовог саслушања везано за убиство те плаве жене и за положај цивила у том тренутку, да ли су они могли да виде тај догађај, то убиство?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сам и ја јуче питала, да ли су видели и остали цивили то, и деца то убиство?

СВЕДОК П-1: Ја нисам мого.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове друге жене, деца и тако?

СВЕДОК П-1: Ја нисам могао да видим да ли су они били на тој стази јер је мени заклањао поглед ове куће, ја сам био, могуће да су видели, могуће јер то је кратки период био, могуће.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да ли је тај човек плаве косе пуцао у цивиле, у ову групу цивила, након убиства?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел учествовао у пуцњави тај плави?

СВЕДОК П-1: Не.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Није узимао никакво оружје од неког другог припадника «Шкорпиона»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приликом убиства других цивила или те жене?

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да приликом другог, након убиства жене.

СВЕДОК П-1: Не, ја га нисам ни видео после, осим то на стази кад је био, више нисам.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: У аутобусу пре него што сте изашли из аутобуса, након доласка у Подујево, ви кажете да командири водова одлазе на неки састанак, а данас тврдите да сте и ви присуствовали том састанку када вам је Спасоје Вулевић објашњавао за беле пешкире?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није тако рекао, рекао је да је Спасоје Вулевић у одласку до кућа рекао за те беле пешкире.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Не, објашњавао је на скици овде да је присуствовао ту том састанку да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то није рекао. Тужиоче шта сте ви хтели? То, није он рекао, он је показао место где је био састанак и рекао да им је Спасоје Вулевић у одласку до кућа показао куће које су обележе да су заузете, јел?

СВЕДОК П-1: То је био један договор, ту њих где да, дал да они асистирају око тога, а састанак конкретан је био пре тога су позвани на састанак у, командири водова, а ово је био један договор, ми, да асистирају да нам покажу где да се сместимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље питања, то сте одговорили већ.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Колико је времена прошло од његовог уласка у кућу до завршетка догађаја тог, колико отприлике?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког, оног тренутка кад је лежао на кревет?

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Па пре тога, кад је ушао, укупно све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је јуче опредељивао да је био у неком полу сну и тако даље, јел то?

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Да, да.

СВЕДОК П-1: Јел можете конкретно, кад сам ушао?

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Од када сте ушли до изласка, да?

СВЕДОК П-1: Па од уласка у двориште до, значи све то обухватајући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До завршетка тог догађаја?

СВЕДОК П-1: Прегледа те куће троспратнице и, ја кажем од 45 до сат времена максимум све то укупно.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: А од тог времена колико сте провели у том полу сну?

СВЕДОК П-1: Па ја кажем, ја сам легао, да ли је то трајало 25, 30, пола сата, то је тако, то није био тешки онај, да сам заспао, али био је онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте нам објаснили, да сте се опустили.

СВЕДОК П-1: Да.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Данас, овде кад сте на питање пуномоћника оштећених одговарали о догађају у аутобусу, како је то изгледало, Ђукић Жељко кад се подигао и рекао шта је рекао, а ви кажете, а ја га видео да је

стрељао децу, а пре тога сте рекли да сте се окренули, направили три корака и зачули пуцње?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је питање?

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Па шта је од тога тачно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, које од тога?

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Па да ли је видео или није видео, да ли се окренуо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели или нисте видели Ђукић Жељка да пуца?

СВЕДОК П-1: Видео сам Ђукић Жељка, он је био ту и пуцао. Шта је суштина, јел можете питање да ми поновите?

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Па јесте ли видели да пуца?

СВЕДОК П-1: Да, видео сам.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Рекли сте видели сте, последње што сте видели да је то било репетирање?

СВЕДОК П-1: Да, видео сам да је он пуцао значи, и тај његов коментар у аутобусу, то циничко окретање, па као «ко је мого, ха, ко је мого да», то ме је значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте рекли.

СВЕДОК П-1: Зато вам кажем да ме је то изиритирало, као прави се да нема појма шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите.

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Па није тако рекао судија данас ни јуче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како није тако рекао?

АДВ.ЗВОНКО РАДОВАНОВИЋ: Рекао је да је видео лагано репетирање, окреће се и не види више ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели сву четворицу да су пуцали или да. Кажите браниоци јесте ли све окривљене видели?

СВЕДОК П-1: Сва, сви седморица су имали уперене пушке у цивиле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко нам је седми? САЈ, ко нам је седми?

СВЕДОК П-1: Ко је седми?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК П-1: Био је припадник ПЈП, Ђукић Жељко, Цвјетан Саша, Медић Драган, овај како се зове, Шолаја Миодраг, и овај припадник САЈ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је шест.

СВЕДОК П-1: И Боројевић Драган заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи припадник САЈ-а ког нам нисте описали?

СВЕДОК П-1: За кога ја кажем да нисам сигуран да ли је пуцао, значи ја сматрам, не знам, не могу да тврдим, ја нисам држао његову пушку да знам да ли је он, јер ја кад сам се окренуо то је почела пуцњава, ја нисам држао њихове пушке да знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што можете да тврдите за ове, а што можете за ове друге да тврдите да су пуцали осим тог припадника САЈ-а?

СВЕДОК П-1: Па ја кажем да сам видео да је Медић Драган први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте објаснили.

СВЕДОК П-1: Подигнуте су све пушке биле у том моменту ја сам још стајао, подигнуте значи, кад је он почео и када је почео да пушта у задњи положај полако без спуштања да се метак у цев врати, ја сам направио један, два, три тад је почела пуцњава, ко је колико и ко је дал, ја нисам, ја не знам колико су они пуцали и колико су они и шта су и ко је, углавном значи пуцњава је била јака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите браноче. Немате више питања. Не, сада имамо бранилац окривљеног Боројевића, или је другоокривљени Медић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја мислим да сам ја председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић, извините онда.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми, јесте ли, како сте ви доживели то убиство жене пред вашим очима?

СВЕДОК П-1: То је за мене био један велики шок, јер ни да сам размишљао о нечем најгорем не бих стварно помислио да човек без икаквог разлога, без икаквог повода, без икаквог, ненаоружану жену је убио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је то први пута да ви у животу видите да неко пред вашим очима лишава живота жену?

СВЕДОК П-1: Јесте, први пут у мом животу је то било, никад прије у свом животу нисам видио да неко убија неког на такав начин.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Рекли сте кад сте стајали тамо, кад вас је колега питао, кад сте кренули кажете према капији, јел тако, па сте стајали ту су били ових седморица, јел тако, ту су цивили ти били. Јесте ли ви видели те цивиле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како јел их видео?

СВЕДОК П-1: У моменту кад су они били у стрељачком строју и кад су их наводили?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да. Видели сте јел?

СВЕДОК П-1: Цивили иду.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да, да ли је то био један од разлога што нисте хтели да гледате, ако кажете да сте претпоставили да ће они да пуцају да нисте хтели да гледате тај?

СВЕДОК П-1: Мислите у правцу, у правцу?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

СВЕДОК П-1: Жене где се то десило?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, ове деце и то? Да ли је то био један од разлога, кажете чули сте репетирање видите жене и децу, кажете, претпостављате шта ће се десити, да ли је то био управо један од разлога да ви се окренете и кажете да два та корака и да не гледате тај немили приказ?

СВЕДОК П-1: Ја стварно не разумем, јел можете, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја исто не разумем шта пита?

СВЕДОК П-1: Поновите питање?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Зашто сте се ви кад сте видели то репетирање, окренули кажете један, два, три корака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да приђете, немојте да демонстрирате него нам опишите.

СВЕДОК П-1: То је, то је нормална реакција била јер они су њих нагуравали самим тим су нагуравали претходно што су, значи то репетирање је мени дало знак да ће они почети с пуцњавом.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли је то разлог зашто нисте хтели да гледате, да не гледате убиство жена и деце, јер сте мало пре кажете видели убиство да се?

СВЕДОК П-1: Па ја сам био у непосредно, они су директно цеви, директно су били уперени, био сам ја у ћошку, цивили су били и стрељачки строј.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И ви се окрећете и одлазите?

СВЕДОК П-1: И директно су и мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па претила је опасност и за њега.

СВЕДОК П-1: Ја сам био у опасности, ја да нисам ја бих ту исто значи завршио, исто тако.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи окрећете се и одлазите?

СВЕДОК П-1: Исто тако, значи сам видио.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, добро.

СВЕДОК П-1: Значи ја сам реаговао махинално ко што би свако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Где касније видите тог полицајца САЈ-а, тог припадника САЈ-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је био ту у групи?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да.

СВЕДОК П-1: Нисам га видео.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисте га после тога видели?

СВЕДОК П-1: Нисам ни познавао, нисам, али сам препознао да је САЈ, имао је онај комбинезон САЈ је имао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не питам вас ја сад то. Ви сте рекли да је био припадник САЈ-а, кажете да је највероватније питао вас је председник већа или не знам ко, да он није пуцао, јел тако. Ја вас сад питам, где ви, када окрећете, када одлазите, где ви њега, да ли ви њега уопште касније видите у дворишту, испред дворишта или било где, тог припадника САЈ-а?

СВЕДОК П-1: Па ми смо се постројили, ја не знам да ли је он био у тој групи, нисам га видео стварно, не могу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Пазите, битну околност вас питам. Да ли ви видите, јер ви сте рекли да сте гледали како се излази. Да ли ви њега видите или не видите више?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево рекао је да га не види више.

СВЕДОК П-1: Не видим га више, нисам, био сам стојао значи са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите га или га не видите значи више?

СВЕДОК П-1: Да ли је био негде стојао са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел чујете шта вас пита бранилац. Бранилац вас пита да ли га после тога видите, ви онда кажете видим га или га не видим?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад ћу ја да вас питам зашто сте мало пре, значи ево ваша меморија колико, ја сам је сад проверио и уписао сам. Мало пре сте на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово је примедба.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мало пре сте на питање колегице Наташе Кандић изјавили, да кад су одлазили па сте видели па сте рекли редом, не знам Медић Драган, Шолаја и тако даље, описивали сте где Цвјтан остаје и рекли сте одлази припадник САЈ-а, а сад кажете да уопште се не сећате да, значи пола сата после тога неvezано јер ја сам очекивао да ћете ви сад рећи био је и тај и тај, али сад то нисте рекли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је примедба, изволите тужиоче. Ви нећете одговарати на ову примедбу који износи бранилац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи било је, видели сте припадника САЈ-а и кад сте га после видели, и он каже нисам га видео, значи е сад је ово замка кад га он пита, бранилац пита, рекли сте да сте га видели а сад кажете да га нисте видели, али је он у свом питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац не пита, бранилац ставља примедбу, да је слушао сведока.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, он не ставља примедбу, он пита сад сам проверио, то је рекао, сад сам проверио вашу меморију па сам вас ухватио да сте нешто рекли што није било, ја само хоћу да кажем да то није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ваша примедба је евидентирана, изволите даље питања.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То ћемо добити транскрипте па идемо даље. Реците ми молим вас, јесте ли ви били када на терену неком раније?

СВЕДОК П-1: Не.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Није јасно, спомињали сте, ја немам ваш што кажу вашу биографију пред собом. Јесте ли ви школовани полицајац или?

СВЕДОК П-1: Ја сам завршио четири године у Сремској Каменици.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И добро, радили сте у Новом Саду или?

СВЕДОК П-1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете сада да одговарате док не чујемо шта ће бранилац да вас пита.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да ли сте радили у Новом Саду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је мало пре, причао, па сам га ја опоменула да не прича оно што ће да открије његов идентитет, а што није важно за овај поступак а то је мало пре рекао, ако нисте пратили да вас подсетим да је пре пола сата рекао где је радио, пре паузе, пет минута пре паузе.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја немам хронологију нити његову биографију, радио је, рекао је да је радио у САЈ-у, ја ћу га сад питати. Кад сте примљени, како сте примљени, кад сте напустили, где сте отишли и тако даље. То су све битне околности, пазите, долази сведок који сумњичи овде ове људе, ја не могу његов кредибилитет и биографију да проверавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А знам зашто га питам. Кад сте се запослили у САЈ-у, како сте се запослили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово није, и мало пре сте га питали за СУП, јел тако, полицију.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па испитаћу га наравно и за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо онда да одлучимо да ли ће сведок да одговори на ово питање.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Онда ћемо то на нејавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сада у овој фази поступка.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро, реците ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада питајте оно што је вазано за догађај, а после ћемо кредибилитет.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јуче сте говорили да је тај високи плави што је убио ту жену да вас је одгурао и тако даље, и тако даље, да сте се ви како сте рекли уплашили. Сада ми није јасно, ви кажете још да сте видели тог високог плавог да одлази трчећи и да скрива лице да га неко не препозна, сада ми није јасно, кажете седите тамо у Подујеву, боже, у овој Пролом бањи, гледате телевизију и он је сад ту с вама и ви га питате зашто си ти убио ту жену, зар вас сад није било страх, мени је то сад нелогично, кажете нисте из те средине, ви сте полицајац, они сумњају у вас, подозриви су, тамо је он употребио силу према вама, дакле показао се, и ви се сада, зашто ви сад њега то питате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је објаснио да је то питао у аутобусу.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се нисте плашили тамо у Пролом бањи а плашили сте се у Подујеву?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Зашто га то питате, зашто ви сад то њега питате?

СВЕДОК П-1: Па ја могу да не бих пуно, можда нека професионална деформација и неки осећај који не знам. Зато сам завршио ту, такав сам у суштини једноставно, није ми први пут то да, ја сам, пар пута се десило да сам невезано за ово да сам имао исто тако због, да се помогне, да заштитим друге, чак сам био и добијао батине, то је нешто дио моје личности, ја сам такав, значи ја.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И шта он сад вама одговара?

СВЕДОК П-1: И не знам шта сам сам хтео добити тиме, али сам једноставно отишао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И шта он сад вас, шта он вама одговара тачно?

СВЕДОК П-1: Он мени није ништа одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да је он то објаснио. Питали смо га само, ви сте управо мало пре, пре него што сте поставили питање како га се није плашио, презентовали нама целокупан исказ сведока, значи као увод у питање, и сад је он рекао да се није плашио јер је он такав човек.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јесте ли га питали за неки надимак, како му је надимак, име било шта?

СВЕДОК П-1: Па кажем да није хтео уопште да, да се одмах укључио овај момак који је прекинуо и рекао шта ти испитујеш.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми господине, ви сте јуче говорили нашироко о тим вашим емоцијама, како сте то тешко доживели, како нисте што кажу могли, те вам слике, и тако даље, нису, излазиле су пред очи. Када ви први пута формално да кажем, у формалном смислу причате то што сте ви видели?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је на питање пуномоћника одговорио да је пријавио то инспекторима, колегама из полиције у Новом Саду.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја га питам када је формално, то није рекао да је пријавио, ја ћу га онда питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је рекао да је то потпуно формално.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Којим то инспекторима сте ви пријавили тешко дело, а да они нису предузели ништа. Реците ми име и презиме тих инспектора из привредног криминала из Новог Сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког сад привредног криминала.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Разбојништва, ето.

СВЕДОК П-1: Формално први пут сам пријавио то када сам позван у станицу полиције, то је у Новом Саду на Клисанска ја мислим да је станица полиције, где сам значи формално баш позван да се изјасним о дешавањима у Подујеву.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Станите, ви сте ту позвани?

СВЕДОК П-1: То је формално било.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја вас питам сада, ево, ви сте рекли да сте први пут причали инспекторима за разбојништво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само нам објасните зашто је ово ?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е сад ми прво објасните којем сте то инспектору рекли и када, а онда ћете ми објаснити када сте ви позивани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сад нам кажите зашто је то важно?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И те како је то важно судија, сачекајте, ми улазимо у овај процес, господин тек треба да одговара на стотину питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајмо сад да питамо ово за Подујево а после ћемо да видимо кад је пријавио. Јел имате ви још неко питање везано за ово дело?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овај догађај тамо у дворишту?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па не, пустите да одговори, зашто то није битно. Пустите да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не кажем ја да није битно, нити штитим неког, али да не губимо време.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ми смо изгубили време председнице већа и овако и онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десет година.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Е баш зато га ја питам за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли дали својеручну изјаву?

СВЕДОК П-1: Тада сам, значи разговор је био директно код командира станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли дали својеручну изјаву?

СВЕДОК П-1: Дао сам изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли написали својеручно изјаву?

СВЕДОК П-1: Не, није била својеручна изјава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, јел узета на записник?

СВЕДОК П-1: Испричао сам што сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел узета на записник, јел неко сачињавао записник?

СВЕДОК П-1: Не, не, тад није сачињавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него су само седели и слушали вас?

СВЕДОК П-1: Телефонски су разговарали са неким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК П-1: Телефонски су разговарали после тога са неким у, речено је да је то, ништа не сме да се прича о томе, да је њему наређено из Београда да ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако сте ви после кажете другог терена испричали непосредно двојици својих колега о томе шта се десило, и да је то био мај, јун месец, кад?

СВЕДОК П-1: Па то је било кажем непосредно, колеге које сам знао, испричао сам им.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непосредно када, питам, после другог терена, у ком месецу?

СВЕДОК П-1: Непосредно, после другог терена, реко сам, после другог терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, мају, јуну?

СВЕДОК П-1: То сад дал је био мај, јун, прије овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било готово бомбардовање?

СВЕДОК П-1: Прије овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било готово бомбардовање?

СВЕДОК П-1: Не, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, још увек током бомбардовања, а када су вас позивали да дате изјаву?

СВЕДОК П-1: Још је трајало бомбардовање, мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дана после овог што сте ви испричали?

СВЕДОК П-1: Па не задуго, не знам можда, не знам, недељу дана, тако да је, тад сам позван на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И није сачињен никакав писани траг о томе?

СВЕДОК П-1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко вам је рекао да то не сме да се прича о томе?

СВЕДОК П-1: Ја сам тада, прије него што сам ја ухапшен, ја сам био на трчању у Новом Саду, и враћао сам се и у центру на Футошкој, постоји један низ локала где сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине П-1, водите рачуна приликом изношења исказа и одговарања на питања, не износите делове који ће да утичу на то да се открије ваш идентитет, обзиром да га ми овде у поступку, а сходно

законским одредбама штитимо па вам се и обраћамо са П-1, ако би то на неки начин у јавности указало на то о коме се ради, ми ћемо то у нејавном делу.

СВЕДОК П-1: Ако могу само, прије овога, значи то је непосредно прије мог позива, тај исти дан у полицијску станицу, ушао сам у кафић и ту сам затекао, ту је био командант Слободан Медић, позвао ме је да седнем са њима, рекао ми је, причало се да је ту сад се, по Београду састанчи у вези тога, договора.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, хоћете ви мени дозволити или ћемо све ово оставити, или ћете ми оставити да постављам питања на околности његовог кредибилитета мотивацијама за неистинито говорење овде пред судом и на друге контролне чињенице, или нећемо уопште питати, и онда да не питамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што је везано за то да се у јавности открије идентитет овога сведока.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ево ја нисам чуо, ја га питам када је он први пут то пријавио, он говори да је било више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја уопште не знам како ви можете да чујете шта ја вама одговарам кад причате у глас, немојте да вас искључујем. Значи све што је везано за откривање у јавности идентитета сведока кога суд штити, ја вама нећу дозволити да питате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Укините онда меру ту. Па укините ту меру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да укинем меру коју је суд одредио. Кажите тужиоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Промените је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо је већ променили.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па нисте. Искључите јавност председнице већа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бранилац окривљеног Медић Драгана је прекинуо сведока у тренутку кад је сведок почео да објашњава да га је Медић Слободан брат Медић Драгана позвао у кафићу да седне за његов сто и да објашњава да се нешто у Београду састанчи у вези са злочином у Подујеву. Ја мислим да је ово урађено тенденциозно и зато молим да дозволите сведоку да заврши шта је хтео да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да је сведок то говорио, одговарао на ваше питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На моје питање наравно. Кажите сада.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Значи, извините, ја постављам питање, сведок одговара на ваша питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али замислите ја се укључујем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И тужилац тумачи шта је он требао и онда тумачи моју констатацију кад ја кажем да ја то нисам питао, да ли ја постављам питања или ви, ако ћете ви постављат питања, ако ћете ми одбити ова моја питања када је он први пут пријавио, када је први пут, ја сам га питао када он пријављује дело за које тврди да је такво и такво, да је лично имао анимозитет, да је доживео шок, да му је жао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, разумемо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да је био у друштву хорде, разбојника и тако даље, и ја га сад питам, када он први пута пријављује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

ОПОМИЊЕ СЕ бранилац да не користи израз «хорде разбојника» за етикетирање неких људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вам кажем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Тако је сведок карактерисао своје колеге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У закону каже да видите ја могу да му поставим питање, чак и када му ви постављате питања и такође да му забраним да одговара на поједина питања, и ја му забрањујем да одговара на питања којима може да открије свој идентитет обзиром да му је суд тај идентитет заштитио. Уколико суд буде проценио следећи пут да су потребне на ту вашу сугестију неке додатне у смислу искључења јавности потпуно, ми ћемо сигурно то следећи пут урадити. За сада смо се договорили да постављамо питања којима не угрожавамо овога сведока и његову безбедност, па вас ја молим да завршите обо што сте одговорили, а ви браниоче значи имате, он је први пут у неформалном разговору после другог терена који се завршио 09.05.1999. године према мојој евиденцији, својим колегама у неформалном разговору рекао шта се догодило и недељу данана после.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро нећу постављати питања, задржавам та права на основу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И неких недељу дана после тога позван је, био је на разговору, писани траг о томе не постоји, није писао својеручно изјаву, није му узета никаква изјава на записник, присуствује обављању неког телефонског разговора ако сам ја то добро разумела, и затим нам сада сведок објашњава даље шта се догодило због чега он сматра да нико није у неком редовном поступку се бавио овим све до данашњег дана. Кажите због чега сматрате то?

СВЕДОК П-1: Тај дан и да завршимо, тај дан сам ја ухапшен, прије него што сам ухапшен у том кафићу значи Слободан Медић ми говори овако «врши се, многи су били на разговорима, има да ћутиш, ништа немој да причаш, ја сам имао проблема и у Босни па сам ја то завршио, значи ништа немој да причаш», ја долазим кући, позван сам на тај разговор, одлазим на разговор, то је трајало неких три, око три сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК П-1: Командир позива Београд и ја бивам ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајдемо сада да питамо оно што кажем вам не угрожава идентитет овога сведока, односно не омогућава да се открије.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Наравно. Ја би овде имао без обзира на став тужиоца, десет још питања ћу имати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо онда тада да искључимо јавност, браниоче ајдемо сада да питамо оно што сте тиче овога догађаја 28. марта у дворишту у Подујеву.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Јуче сте рекли, ево ја сам записао, да сте рекли ја сам читао исказе овде оптужених и то је спрдња шта су говорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он није то рекао.

СВЕДОК П-1: То ја нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте читали одбране окривљених које су они дали, како пред истражним судијом тако и овде на главном претресу, да ли сте имали прилике да добијете транскрипте?

СВЕДОК П-1: Не, оно само што ме истражни судија питао и навео ја сам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја би сада председнице молим вас да пустите тај транскрипт и видећете да то није истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да је то јуче рекао, рекао је сам пред овим, рекао је да је читао и да је видео шта су они изјављивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је ваша примедба. Следеће питање.

СВЕДОК П-1: Ја то нисам рекао. То нисам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја и не очекујем колега Тодоровићу да ви то потврдите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видећемо транскрипт.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Рекао је да је од Ђукића чуо и да је то спрдња шта Ђукић и Шолаја причају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајдемо сада на следеће питање пошто је већ 13,12 часова.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, не, то је јуче било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја имам примедбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да интервенишете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево само да објасним, да не буде они који буду слушали да не остану у заблуди случајно. Говорио је кад је био код истражног судије, насекирала су га питања бранилаца који су му предочавали шта неки други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су рекли?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, то је, о томе је причао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Откуд ви знате да је о томе причао?

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Ја се извињавам, на примедбу овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примедба на примедбу тужиоца.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Управо око тога да ли му је, код истражног судије сведоку П-1 није предочаван ниједан исказ окривљених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Пола питања је било одбијено због откривања идентитета сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро изволите седите. Изволите тужиоче да се обраћате тако браниоцу сада изволите да наставимо са питањима.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми молим вас да ли сте били нека мобилисани у Крајини док сте били у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи рекли смо да постављамо питања којима се не открива идентитет овога сведока у овој фази поступка.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Или овако, или овако или да ми ускратите сва даља питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вама не ускраћујем.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Или да му из ових стопа промените меру и да искључите јавност да би ја могао да слободно питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд из ових стопа не може да донесе, суд увек мора да у једном процесу донесе одлуку и решење, то ће сигурно донети на ваш пределог. Ја вас сад молим да она питања којима не угрожавате интегритет овога сведока.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја не знам где га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да не доприносите откривању његовог идентитета.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како ја да знам где га угрожавам, нећу споменути његово име, то сам се заклео, то ме веже дужност, али ја не знам где је његов идентитет угрожен, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда питања која су везана за откривање података који се односе на његов идентитет нећемо да постављамо.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро реците ми молим вас. Рекли сте да сте били, не могу сад уопште даље ни на једно од овиг конкретних питања не могу да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нарушавам концепцију потпуно?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате питања везана за овај конкретан догађај?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па то су конкретна, гледајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овај 28.?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Гледајте сасвим ми је јасно да ја сматрам да није истина или не овако ово што је он испричао, јер знам о коме се ради и тако даље, нећу идентитет, човек има мотиве да тако прича и тако даље и тако даље и наравно да је моје да утврдим да човек има разлоге да овако прича и тако даље и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, из тих разлога ви сматрате да је потребно да се искључи јавност.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Како ја њега сад да питам. Ево сада то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тако?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: То је почео и колега Звонко, ја ћу га питати, али пре тога морам да питам да ли је био мобилисан, да ли је био у сталном радном односу у МУП-у у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би дошли до Подујева?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да би сад њему, ево сад све испричао, па ћете ви рећи то је примедба да би тврдио да је био у резервном саставу редовне полиције у МУП-у у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: И тако даље и да је могао Медић Слободану да каже ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате како, ајде док ви та питања видите шта је везано за Подујево.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Боље ви завршите ово, па да оставимо за следећи пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док ви то не откријете ја ћу, ви размислите има ли неких питања која се односе на овај догађај, ја ћу да питам овога сведока, тај Милош о коме причате с којим сте били у соби и који је после заједно са Сармом изводио тог човека је ли то неки Врањевац Милош?

СВЕДОК П-1: Не сећам се његовог презимена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овде, дођите да видите ову слику?

СВЕДОК П-1: Могу да препознам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А слику, а слику његову је ли можете да препознате? Слику његову је ли можете да препознате?

СВЕДОК П-1: Могу, могу, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођите да видите па ћемо је ставити на документ камеру, је ли то овај човек? Не. Добро. Онда нећемо то ни да стављамо. Седите.

Након што.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Судија ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Мислим да сте одступили од уобичајеног начина препознавања, је ли то овај човек, није, има слика, односно лист са 20 слика, који је човек тај неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не обављам радњу препознавања, ја само питам да ли је тај човек онај о коме он прича.

АДВ.ЂУРО ДРАГИЋ: Па то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове фотографије је њему показао и тужилац и истражни органи ове земље.

Сведок након што му је показана фотографија број 37 са фотографијом припадника јединице који се налазе у списима предмета, изјављује «то није овај Милош који је био са мном у соби».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље хоћу да вас питам, где је био Рајко Олујић? Знате кад сте га нашли у кући па сте легли на тај кревет и то.

СВЕДОК П-1: Ја сам га видео, он кад је изашао из куће, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је изашао из куће?

СВЕДОК П-1: Кад сам ја ушао, они су, ја сам их питао је ли има ту кога, они кажу не, нема ништа, реко ово је мој кревет и они су изашли, после их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажe сведок Никола Ковачевић да је Рајко Олујић могао да види све што се десило у дворишту? Је ли био он ту у дворишту?

СВЕДОК П-1: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК П-1: Он је могуће да је био ту кад су изашли први пут цивили, да је био ту у тој групи 30-так, али на извршењу нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а где је нестало тих 30, 40, 50 припадника јединице, полицајаца и осталих који су били ту у дворишту, тако да сте остали само ви да све то видите?

СВЕДОК П-1: Они су сви изашли напоље изводећи те цивиле на улицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нико се после није вратио осим ових извршилаца?

СВЕДОК П-1: До момента док нису вратили значи док се није чула, док се није чула са улице, док нисам чуо враћај то, враћај то у двориште, побџ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двориште је било потпуно празно, пусто?

СВЕДОК П-1: И то сам, значи то је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сад бранилац Перковић може да настави?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да. Реците ми ја нисам добро схватио да ли сте ви видели убиство те жене, па сте онда отишли лећи или је то све било после?

СВЕДОК П-1: Ја сам навео да сам по претресу, по прегледу куће отишао у приземље куће, прву од улаза, ту сам затекао Конија, ту сам легао.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, ја вас сад конкретно питам, да ли сте ви после убиства те жене отишли легли, па вас онда ови пробудили?

СВЕДОК П-1: Ја сам легао прије, а то се дешавало после. После мог боравка у кући неких пола сата, 20.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А то се дешава тад.

СВЕДОК П-1: Ја се више нисам.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми кад, видели сте то убиство жене, видели сте кажете да овај само да има тамо ајнфорт неки за излазак, да има више излаза из тог двориша, да није то тај?

СВЕДОК П-1: Има само два излаза.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добро. Зашто ви сад још ако видите да их враћају, кажe побџ то, ви сад можете претпоставити и да ће их побити је ли тако, зашто, а ви не желите то да видите, да будете присутни, зашто ви не одлазите из двориште, шта.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Примедба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо питали, то га је судија Крстајић питао. Тако да. Кажите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту, овде има неколико тврдњи које нису тачне. И иза тих тврдњи следи питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви предлагете шта, да бранилац поставља питања без увода.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Без тих тврдњи, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без увода, значи питања без увода.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поготово неистинита.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Која је то неистинита констатација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада се ви не упуштајте у полемику са тужиоцем, него овде смо чули сведока на то ваше питање је већ одговорио када га је питао ја мислим судија Крстајић.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председник већа га је питао зашто је отишао тамо и чекао, шта је радио, а ја питам зашто није отишао из тог дворишта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да га је то судија Крстајић питао.

СВЕДОК П-1: Мени је наређено, нама је речено да се сместимо и одмарамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК П-1: И ја сам то прихватио као један професионални задатак.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Добор, је ли оно што сте ви видели убијање жене, извођење.

СВЕДОК П-1: Ја нисам тражио то да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви немојте да одговарате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Је ли то за вас био редован догађај или неки ванредни догађај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је сад то, констатација или питање или шта примедба?

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, питање.

СВЕДОК П-1: Мислите да ли је то нормално или да ли је то ненормално.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не, нормално или ненормално?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте то да питате да се изјашњава.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Зашто ви не идете из тог дворишта.

СВЕДОК П-1: Па ја не контролишем ситуацију, ја нисам видео шта се дешава када маса крене на вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ви сада да не одговарате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Дакле, да ли сте ви у том дворишту остали по наредби?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чијој сад наредби?

СВЕДОК П-1: Ја сам остао јер је то кућа, ту је био кревет где сам ја, ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је објаснио. Дајте молим вас не одговарајте више.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Зашто сте онда касније изашли? Зашто нисте остали још у кући?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ово је исто потпуно. Одбија се. Ајдемо даље.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Па нека каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо сада њему рекли, односно ја сам му рекла да не одговара.

СВЕДОК П-1: Десио се тај догађај. Наређено је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесам ја вама рекла да не одговарате.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми молим вас, нисте описивали где је та трговина, та радња са кексом, је ли то исто тамо где је та аптека или је то нешто исто или шта је?

СВЕДОК П-1: То је у правцу апотеке, али недалеко са леве стране, можда једно 20, можда до 30-так метара је кућа та удаљена.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А колико је апотека удаљена од ових аутобуса?

СВЕДОК П-1: Ја сам рекао некако процентуално, негде око 300 метара?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је јуче, рекао је јуче 200 до 300 метара.

СВЕДОК П-1: 200 до 300 метара, колико сам ја могао то да проценим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да ћутите.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: А трговина је 30 метара од апотеке?

СВЕДОК П-1: Па тако рецимо, 50-так метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли хоћете ви, да ли ви мене разумете, бранилац пита и онда када вам ја кажем ви одговарате, значи никако не разговарате са браниоцем тек онако као да сте се нашли на неком месту које није судница. Изволите браниоче.

АДВ.МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ја бих ценио да сте тако и кад је пуномоћник оштећених постављао питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја зато и кажем да мене сведок не разуме.

СВЕДОК П-1: Ја се извињавам, разумем, како функционишу та питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево опет ви одговарате тек онако.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Реците ми да ли је у тој радњи био неки продавац, трговац запослен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче је рекао. Да ли је био продавац тамо?

СВЕДОК-П1: Не, ништа то није радило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуче је све то објаснио.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Шта је ту све било осим тог кекса?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас да не одговарате на питање шта је у радњи било осим кекса, шта је било у радњи осим кекса?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Питам шта је у тој радњи судија. Да опише ту радњу? Зашто описујем, погледајте фотографије имате и лешева је било у тој радњи, па нећу ја да вас питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не може да одговори на питање шта је било у радњи осим кекса. А шта ви тужиоце сад хоћете да кажете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја имам две примедбе. Прва примедба је да нема ниједног доказа да је у тој радњи било лешева. Друга примедба је на ваш однос према сведоку. Ви сте данас једно пет пута сведоку рекли јуче једном да ћути, тим изразом сте се обратили сведоку и уз дужно поштовање, ако већ мислите, а схватам то да је то добронамерно, нисам сигуран да ће сведок то схватити добронамерно ако већ хоћете да постоји неки редослед догађаја, ако хоћете да га заштитите од питања која су непотребна и сувишна онда нек иду сва питања преко вас кад оцените да тај ко поставља питања таква питања поставља, тако да овако кад ви њему кажете ћути он више не зна шта да вам каже а шта да вам не каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоце, ја вас молим сад да седнете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу сада овог момента и да ме не молите ја ћу сести, само сам то хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу тужиоче вама сад да се захвалим за овај начин на који сте ме поучили како да се опходим и са сведоком и са странкама у поступку. Вама браниоче молим вас да наставите са постављањем питања.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Немамо даље питања, нека се изјашњава на ову скицу па ћемо видети даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок није завршио скицу колико сам ја схватила. Јесте ли завршили скицу?

СВЕДОК-П1: Не, нисам, треба ми можда пет минута, два, три минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Треба вам још два, три минута? Ви за сада немате питања осим оних питања која би била у оном делу када се искључи јавност.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Остала питања ћу како је сегмент, да кажем, евентуалне угрожености његовог идентитета врло да кажем, енглески да се изразим врло осетљив, онда ћу сва питања оставити када буде суђење затворено за јавност узећу му директно на основу те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви предлагете да суђење буде затворено за јавност да би могао да се провери кредибилитет сведока? Добро, да ли бранилац окр. Боројевића има неко питање за овог сведока?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Не верујем да то можете завршити бар за један дан, али ја бих почео уз ваше допуштење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да завршите питања за један дан?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Па свакако. Видите, моје прво питање је за сведока следеће. Он каже да је мобилисан као цивил. Како је он то био цивил у време кад су га нашли у тој гостионици, кафићу и рекли да треба да се прикључи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био цивил?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Цивил да, осим ако не сматра да је припадник полиције цивил.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви питате да ли је радио у полицији?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Не питам, ја питам он каже да је мобилисан као цивил, да ли је био цивил или је још увек био у служби то ме интересује, јер било је говора да је био припадник резервног.

СВЕДОК-П1: Био сам цивил и нисам био припадник никаквог резервног састава, али вероватно пошто то ми је струка био сам у војној књижици, али нисам.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Како је он прешао из активне службе полицијске у цивил, како му је престала та служба?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је престао да ради у полицији?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Да, да, тако је, па био је непосредно пре тога колико сам ја схватио 1997. полицајац, у то време била је криза у полицији тражили су кадрове, шта је разлог био за престанак те службе?

СВЕДОК-П1: Ја сам радио око 3 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ако то угрожава ваш идентитет и може да открије ваш идентитет. Како сте престали да радите у полицији то вас пита бранилац?

СВЕДОК-П1: Споразумним раскидом.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Шта је био разлог? Мора бити разлог, да ли се запослио негде, нашао бољи посао зато што полиција има обавезу 4 године након школовања најмање, иначе иде на одслужење војног рока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако хоће да каже.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Па зашто не би рекао, то је значајно за нас, сведок мора да говори истину.

СВЕДОК-П1: Нисам био потребан и подобан због мог порекла, ето тако да кажем, да се изразим и ја сам то схватио, имао сам проблема и ја сам чекао да и зато сам да би служио војни рок радио 4 године и споразумно напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Који су то проблеми да ли може да каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо је рекао да није био подобан, да је то тако доживео.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Ко је то ценио зашто није био подобан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо то даље да питамо овог сведока.

СВЕДОК-П1: Ја сам пола Србин, пола сам Муслиман по оцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам да ли то хоће да каже.

СВЕДОК-П1: Ја се изражавам, крштен сам у цркви али имам поштовање према свим нацијама, тако да ја нисам.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Да ли му је неко саопштио да није подобан или је то његова била процена, оцена, не знам како да то поставим?

СВЕДОК-П1: Па и саопштано ми је, да сад не наводим конкретно шта али могу и да наведем ако није проблем, а ја сам то осетио кроз рад у служби тако да једноставно кад човек осети да годинама није потребан ту али сам морао да одрадим због школовања, поштено сам своје одрадио што сам требао.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Како је то осетио кроз рад у служби кад је слат тамо у посебне задатке 1997. где су ишли само проверени кадрови полицијски у тај део Крајине, како је он то осетио? Још надовезујем се зашто га мобилишу ови које он назива тако као што смо чули овде као веома опасне људе као склоне тим инцидентима итд. они га сад мобилишу да иде с њима и убеђују га, како то сад он нама објашњава?

СВЕДОК-П1: Зато што је мене командант Слободан Медић знао по имену а не по презимену које је говорило ту моју другу страну после откривања тог када сам дао личну карту све је то почело да се, једноставно си био сметња.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Шта је радио кад је онда направио тај споразумни раскид уговора са полицијом, шта је радио, чиме се бавио, од чега је живео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако хоћете да кажете?

СВЕДОК-П1: Радио сам рецимо у производњи приватној некој тоалет папира, радио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У приватној фирми некој?

СВЕДОК-П1: Па то је била приватна фирма.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Која приватна фирма?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад то опет задиремо у онај део где ћемо можда да искључимо јавност.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Да ли је он у току рата овог једног, другог, колико их је било код нас уопште икад пуцао из пушке, пиштоља итд.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли пуцали у неког?

СВЕДОК-П1: Никад нисам пуцао а никад нисам био на ратишту осим овај пут кад сам одведен.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Ја предлажем госпођо судија да му се предочи поново фотографија лица места пошто ја нисам схватио да је он препознао жену тамо међу оним лешевима о којој је било речи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, оно што није хтео ни да гледа, је л' то?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Па то што није хтео да гледа мораће погледати, јер наводно да је гледао уживо зашто не би гледао. Не можемо бити толико осетљиви нама је свима тешко да гледамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питаћемо за ту жену. Кажите тужиоце?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Управо то што је рекао сведок не значи да морамо да га измрцваримо до краја па ето ја само молим да ако вам је већ једном гримањама, понашањем, речима рекао да то не може да гледа само то имајте у виду па га питајте поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Ја верујем судија да он не може да гледа јер му је тешко али пазите тешко је и моме браћенику који је ту у притвору и шта му се ставља на терет.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

Да се на тражење браниоца окр. Боројевић Драгана – адв. Ђуре Драгића сведоку покаже фотографија сачињена приликом увиђаја на којој се налази и тело жене за коју се претпоставља да је жена плаве косе чије убиство он описује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете да погледате, ако кажете ја нећу да гледам.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: То је везано за ту плаву жену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ту плаву жену, да ли ви препознајете њено тело овде или не?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Ја не бих инсистирао на томе судија да се овде не налазе четири човека који су у притвору и који морају да гледају.

СВЕДОК-П1: Ово доле?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Можемо ли видети коју фотографију предочавате?

СВЕДОК-П1: Ја мислим да је то ова плава жена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ставите на документ камеру. Режија, укључите документ камеру.

СВЕДОК-П1: Готово сам сигуран да је то та жена.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Да ли овај прекривач?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да то унесемо све.

СВЕДОК-П1: То ме буни то што да ли је то прекривач или нешто, ја мислим да је имао неки, колико се сећам, капут на себи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није имала капут.

СВЕДОК-П1: Мислим да није имала, па ме буни тај да ли је то прекривач или не знам шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим режија да укључи документ камеру.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Види се на камери тачно како је обучена госпођа, виде се панталоне, чизме, коса, све се види.

СВЕДОК-П1: Личи баш, то је плава коса дужина и баш лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Па након што је окривљеном показана фотографија и у судницу преко документ камере емитован снимак фотографије број 6 на којој се налази, на којој је означен положај посебног леша у дворишту у кући број 7, у улици Рахмана Морине, сведок изјављује «скоро сам сигуран да је то та жена, имала је исту дужину косе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте још рекли?

СВЕДОК-П1: И лице ми личи на то.

И лице ми личи на то.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Овде поред те несретне, покојне жене види се један прекривач. Да ли може довести у везу тај прекривач са прекривачем који је описао кад је ушао у ту просторију баш тако као што стоји то, иначе у народу се зове биљак, негде јамболија и томе слично итд., у просторији на лежају на ком је он лежао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте преходно овај прекривач видели тамо на том лежају?

СВЕДОК-П1: Личи на тај прекривач који је био на том кревету где сам ја лежао.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Да ли место на коме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли завршили са фотографијом да вратимо?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Нека стоји још. Да ли место на коме лежи ова несретна жртва да ли се налази тамо где је он видео да је у њу и пуцао? Да ли одговара томе према опису како је он говорио, неком зиду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' овај положај тела одговара том месту?

СВЕДОК-П1: Ја нисам видео положај тела њеног, ја сам био удаљен, али ја нисам ишао у тај део.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: А где се налази зид?

СВЕДОК-П1: Зид би требао да буде, зид је у овом делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате да нам опишете, не можете тако да показујете.

СВЕДОК-П1: Зид се налази од стазе према овим црвене цигле што се виде и у том делу се налази тај бели високи зид који се продужава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је она убијена то вас пита бранилац? Да ли можете овде да препознате то место?

СВЕДОК-П1: Ја нисам никад ишао, ја видим сад ту неке цигле, ја никад нисам видео те до тог дела у тој даљини, ја сам више био на овој доле куће, јер ја сам објаснио да је он мене гурнуо у десну, а њу је гурао, два пута је гурнуо пушком према том у лево.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Овај објекат што се овде види црвене цигле и некакви стубови поред, то није описивао нигде нити сам ја схватио, бар из његове приче где се то налази у односу на то двориште у коме је догађај наводно био?

СВЕДОК-П1: Па ја стварно, прошло је дуго времена, ја кажем не сећам се нисам ни видео шта се ту тачно дешава да сам се ја сад ту кретао, кретање је било из ове куће до ове стазе и назад поново ка том ћошку од ове прве приземне куће а нисам ишао у том делу тако да се не сећам сад шта да ли је ту било мало зида, нека остава, могуће да је било надовезано јер ја не могу да ставим на скицу оно што нисам видео, оно што сам видео.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Да ли је видео кад је жена убијена?

СВЕДОК-П1: Да, ја сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Описао је то.

СВЕДОК-П1: Кад је пуцао у ту жену.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Колико је био метара удаљен од тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С које удаљености сте гледали то?

СВЕДОК-П1: Ја сам био на неких можда од прве приземне куће од тог зида који се везује на овај велики зид, ја сам можда био неких 7, 8 метара до 10 тако од тог зида, а он је, момак је гурнуо ту жену доле у доњи део, на другу страну супротно од мене и ја сам фактички њега видео и кад је он њу гурнуо она је, колико се сећам, да ли је пала, да ли је и он је пуцао и поново пришао њој колико сам видео, пришао и поново сам видео да је пуцао, чуо сам да је пуцао, ја сам се тад окренуо и више се нисам окрећао у том делу.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Сведок је, ја ћу сад мало коментарисати, нећу дуго. Он је рекао да му је то прво убиство и злочин који је видео. То веома остаје упечатљиво ко год је видео једном мртваца први пут он зна а камоли на такав један начин да је изведено убиство. Било је говора да је тај наводни убица или сигурни ударио жену два, три пута гурнуо у зид.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Главом о зид.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Главом о зид? Где је тај зид, колико је у односу на овај положај где се налазио овде на фотографији?

СВЕДОК-П1: Па по некој, пошто не видим, од ове стазе, значи још горе напред тај зид би требао да буде можда неких 7, 8 метара од ове стазе до тог великог зида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али то није ниједан од ове наше четворице окривљених.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: То није ниједан али је догађај фотографисан у вези предмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ајдемо сад да видимо.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Кад су у питању четворица окривљених судија, ја молим да ви поставите питање сведоку да ја то не чиним, јер тако је договор и ја то уважавам и поштујем увек, он је прво описао окривљене, прво је рекао да није са њима у сукобу, да није у завадњи, да није ово или оно што је редовно, а после је описао каже већина људи као што су они каже који би им се замерио, завршили би од метка. На основу чега је он то закључио још у том периоду пре него што је било уопште икаквог тог убиства?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не знамо ми да ли је он то тад закључио.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Па да видимо кад је закључио и на основу чега, јер он зна да су то такви људи већ у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то сте рекли за ове наше окривљене?

СВЕДОК-П1: Да рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За њих четворицу?

СВЕДОК-П1: Да, па рекао сам целокупно за јединицу «Шкорпиона».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За јединицу?

СВЕДОК-П1: Да, на јединицу «Шкорпиона» сам мислио.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Па и он је у тој јединици.

СВЕДОК-П1: Па ја не могу себе да сматрам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви сад опет одговарате на нешто што је примедба нека?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Значи, то се није односило конкретно на ову четворицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ову четворицу, него уопште на припаднике јединице, је л'?

СВЕДОК-П1: Уопште на припаднике јединице.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Судија, сад бих ја кренуо на скицу. Прво питање је следеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прву скицу коју он сачињава или неку?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Скицу, његов исказ итд., он је рекао да је чуо, ја сад интерпретирам да је Вулевић упозорио групу људи да не улазе у објекте који има истакнута бели пешкир или слична нека ознака, где се он налазио кад је чуо упозорење то Вулевићу, јер ту су наводно биле те старешине и још пар људи припадника? Где се он тачно налазио и то да се означи у скуцу, наравно ако може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да означи место?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Место где је био кад је чуо да је Вулевић упозоравао те људе да не улазе у објекте који су већ заузети, означени с пешкиром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље шта још да означите ово нисмо рекли, није ни завршио скицу?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Прво да означи место прво где је био кад је видео први пут цивиле, наравно према тој његовој верзији скице, где се налазио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На својој скици да означи?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: На својој скици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није ни завршио, дајте да му кажемо шта још да уцрта, јер то ће морати да уцрта место с ког је први пут видео цивиле, место с ког је посматрао овај догађај, место с ког је посматрао убиство ове жене, даље? Да ли сте упамтили?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Где је био кад је видео други пут да су цивили увођени, враћани у просторију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо све да му наложимо сада. Колико вама треба за састављање те скице?

СВЕДОК-П1: Па ја мислим 5 минута максимално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са свим означавањем овог што бранилац сад тражи?

СВЕДОК-П1: Па са свим овим где сам био и у време нагуравања њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сваком тренутку како сте се кретали од аутобуса, све, све? Кажите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што се тиче овог предлога под један да уцрта место где се он налазио кад је Вулевић рекао за беле пешкире ако сам ја добро пратио колона која је ишла од аутобуса према улици, ћошку па надаље он је означио место на коме су се они налазили, а они су били у кретању, његова група је била у кретању, само са том резервом да ли може то сад да после 9 година неког хватате на?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите још?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Ми смо чули овде судија, ја се извињавам и захваљујем се тужиоцу, међутим, ми смо чули овде детаље који су толико прецизно изнети чак и повлачење једног прста од човека од њих 50 или 30 који су се налазили у дворишту, према томе, ја очекујем да сведок има добро памћење, наравно он је показао на ваша питања да ни на једно није одговорио, али то је сад моја примедба, него са мислим, са итд. али о томе ћемо касније. Ја вас молим, значи генерално, да он у скицу коју није довршио унесе све позиције које сматра да су битне и које су потребне суду да утврде да ли је и са које тачке могао шта видети и да означи ту сам био кад сам видео тога да повлачи, ту сам видео кад су репетирали и тако, све то мора бити јасно нама овде утврђено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, под условом да се кретао.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Ја не спорим овај страшни злочин нити то ико може ко је нормалан, злочин је страхан, међутим, ко су извршиоци то ми не знамо, то суд утврђује а ја кажем да мој брањеник то није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли онда имате само та питања која су везана за скицу или имате и нека друга?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Имам свакако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли онда можемо да прво вратимо ово са документ камере да вратимо снимак у судницу?

СВЕДОК-П1: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може режија да врати сада снимак суднице? Хвала. Да ли можемо онда да се договоримо на који начин ћемо да испитујемо сведока, обзиром да је њему прво неопходно време за сачињавање скице, да

му кажемо још шта треба да значи у скицу и да бисмо ми вама могли да то фотокопирамо и доставимо како браниоцима тако и окривљенима?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Свакако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да онда се договоримо на који начин ћемо даље испитивати овог сведока обзиром да имамо предлог да то буде уз искључење јавности обзиром да је сада 13:47, односно 13:50 и да у 14:10 морамо да завршимо. Кажите који је ваш предлог?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Мој предлог је следећи: кад је у питању јавност, ја никад нисам предложио никоме да се икад искључи јавност. Јавност је контрола свега што се догађа овде и без јавности ми не можемо радити. Због тога ја остављам одлуку ту суду. Друго, што се тиче његовог идентитета судија, хтели ми то или не хтели, суд тврди да му штити идентитет, он га је сам неколико пута овде показао. Према томе, од кога треба штитити да ли од оних тамо жена, деце или припадника јавности, његов идентитет ја мислим да не треба. Његов идентитет је познат свима и ја наравно то ценим овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је коментар на предлог браниоца.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: То је мој коментар заиста. Према томе не видим нешто посебно да би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ове ствари које сте рекли, односно ове позиције које је сведок потребно да значи на скици и ту динамику кретања, да ли сте ви то разумели? Да ли ћете моћи то да означите?

СВЕДОК-П1: Да, да наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има предлог шта сведок треба да значи на скици? Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам предлог, пошто сада колико је 15 до 2 да очито данас нећемо завршити са испитивањем сведока да он натанане, негде на миру, сад ви процените да ли је то у суду или код његове куће да нацрта скицу коју ће нам следећи пут донети са свим тим прецизним подацима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро тужиоче, ми сада разговарамо, значи договорили смо се већ да сачини скицу, сад се договарамо шта ће да уцрта на ту скицу. Имате ли предлог шта још да значи осим овог што му је наложено?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, немам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Пошто чујем да ће да се одложи, а пошто је у току овај процес, око доласка ове деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, сад ћемо то да се договоримо, да, да, сад ћемо се то договорити, то је следеће. У погледу тога одбрана није обавештена о доласку оштећених. Ајде сад да ми кажете да ли још нечег има што би он требао да значи на скицу да се то договоримо?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Па управо те позиције уколико нешто дође у току даљег поступка ми ћемо предложити, то није проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени да ли имате нешто да кажете?

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Значи ја сматрам да са испитивањем нисам завршио судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте завршили, у реду је.

АДВ. ЂУРО ДРАГИЋ: Захваљујем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сада се договарамо за скицу.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: У вези скице ово шта да значи, је л' тако, ако може да нам нацрта тај део други тог дворишта и тачно да уцрта ту где је та жена плаве косе коју је препознао убијена, ту се на тој слици то и види да је та жена непозната била, ту је и крви види се на стази и све се види. Значи, да и тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да значи место где је жена убијена?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Да, тачно где је жена убијена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И објекат из ког је изашла?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И да уцрта и тај зид где је тај жену ударио, ударио жени главу о зид и место на ком је тај плави припадник, не знам како га описије, где је на њега насрнуо, где га је гурнуо пушком, где је жену гурнуо, одакле је извео жену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, читав овај догађај који описује да уцрта?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Читав тај догађај госпођо, он сав се десио у једном дворишту. Тачно је да он то сад не зна, он зна све, јер он је то извршио то дело, а доказаћете ви на овом суду да јеј то тако. Он све врло добро зна, он је обучен човек полицајац, он има добро памћење, он се сећа прстена човека а не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још нешто сведок треба да уцрта?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па све о чему је причао, значи све нека уцрта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви разумели овде шта је окривљени Ђукић Жељко предложио да уцртате, значи читаву динамику догађаја и све ово са овом плавом женом? Изволите, још нешто да уцрта на скицу?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ништа, све ово о чему је причао да нешто не би заборавио сад не могу да се сетим, значи све што је говорио нека уведе и одакле. Тачно одакле је Сарап Драган и тај Милош одакле су извели да уцрта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су возили, цела динамика догађаја?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Тако је, мислим заборавићу па ћу чекати опет два месеца да дође да нацрта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То му је јасно.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: И још бих вас замолио нешто, да не долази после поново, да обавезно господин сведок буде присутан кад буду оштећени овде да се и он покаже оштећенима, да и они виде њега и молим вас и Стопарић Горана, то су људи који су били ту на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Е, сада шта сте ви хтели да кажете? Да ли је вама јасно све ово заправо да окривљени Ђукић Жељко интервенише да сачините све, да уцртате све и читаву динамику догађаја и кретање своје али и свих осталих учесника о којима причамо?

СВЕДОК-П1: Да, ја сам то већ урадио, поново ћу то урадити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такође и овог Милоша и тако, Милош и Сарма кад изводе тог човека?

СВЕДОК-П1: Милош и Сарма тај где су они стојали кад су пуцали и стрељали људе све ћу да нацртам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то вам је јасно?

СВЕДОК-П1: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: је л' сте хтели нешто да кажете?

СВЕДОК-П1: Ја сам хтео да питам да ли када буде препознавање, када буду дошле оштећене ја бих ако може пошто ја видим да су се они доста физички, мислим исти су, само су неки пустили браде па да господин Драган Медић ако може да сведе своју браду на онај ниво, Ђукић да се прилагоди, да буде исти онакав у моменту кад су стрељали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ви сматрате да је препознавање немогуће обавити обзиром да окривљени сада изгледају другачије?

СВЕДОК-П1: Господин Ђукић Жељко да, имао је онако брадицу коју је имао у то време до једно можда тако пола центиметра и да стану сви онако како су били док су стрељали људе, тако и ја ћу исто да станем где сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да вам каже као ваш предлог стоји овде евидентирано али није уобичајено да сведок предлаже на који начин ће да се обави препознавање. Ви ћете сада.

АДВ. САША ПЕТРОВИЋ: Овакав предлог сведока води реконструкцији. Не можемо, значи да би се постигло то што овде сведок предлаже морали би да вршимо реконструкцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Ђукићу да ли ви имате нешто да кажете или шта је то? Само ми кажите шта Ђукићу?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Само у вези овога изгледа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког изгледа?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Што предлаже како изгледамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, сведок не предлаже ништа, сведок је ту нешто рекао.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Али онда да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја ћу се прилагодити тачно онакав какав сам био, али нека он каже како сам ја изгледао, значи сви сведоци кад буду рекли исто тако да се и он тако обуче, опреми, као што сви сведоци виде да је изгледао, да стави шљем, панцир и идемо сви на препознавање. Ја се слажем за то, ја то прихватам одмах, али нека он сад каже како је изгледао, имао косу коврцаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја уопште сада не знам како ви то стојите и причате, ајде вратите се молим вас. Ми смо за данас завршили ваше испитивање, али само за данас обзиром да ћемо морати да наставимо. Ја вас задржавам овде док се ми сви не договоримо када ће то да буде. Наши термини јесу у овом месецу за 22, 23. и 24.12. и то у поподневним часовима у овој истој судници када долазе оштећени и то је нешто о чему смо се ми договорили прошли пут а неко то можда није уписао, па вас зато ја сада подсећам на то. Значи, долазе нам сведоци-оштећени Јехона, Саранда, Лирија, Фатос, Сељатин, Сафет и долази Енвер Дурићи, он долази овог последњег дана док сви ови сведоци долазе и биће ту од почев од 22-ог. Да ли сматрате да је целисходно, а ми ћемо одлучити, обзиром да смо већ разговарали о томе да 22-ог настављамо са испитивањем овог сведока П1 или да њега оставимо за термин у јануару када имамо у јануару термине за ову судницу 26, 27.01? Шта мислите, сада

тужилац је малопре имао нешто да каже? 22-ог пре подне ми имамо неко друго суђење, ово веће. Имамо јануар 26, 27. за овај предмет.

Имамо седам сведока. Добро, пуномоћник адв. Драгољуб Тодоровић сматра да би са испитивањем сведока требало наставити у јануару. Заменик тужиоца?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам се подигао, сео и видим да нисте ме приметили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам вас приметила, пуномоћник је био бржи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није био толико бржи колико је био гласнији и колико. Чини ми се да два дана није довољно, ако ми два дана разговарамо са сведоком, питали сте га вас троје, заменик тужиоца, значи нас петоро, шесторо нисмо успели, пола да дођемо, остало је још осам људи који треба нешто да питају. Мислим питање је да ли ће и један дан бити довољан, не бих везивао из тог разлога за децембар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ви сматрате да то треба одложити за јануар као и пуномоћник? Браниоци се слажу апсолутно с тим?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, мени није јасно ви сад кажете наравно неће бити препознавања, адвокат пре мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја то рекла. Ја то уопште нисам рекла. Ја сам рекла 22, 23, 24.12.2008. године судница број 2, 14:30 часова, а тек даље ћу рећи оно што овде пише, односно прочитаћу вам решење једно. Сад кажите, значи сад причамо да ли сведока зовемо 22?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Да би могли да знамо шта ће, да ли ће бити неке извођене истражне радње или шта ће да знам шта да се изјасним у погледу овог сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се изјасните да ли да наставимо с овим сведоком 22. или да га оставимо за јануар шта ви мислите?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Може за јануар што се мене тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени Ђукићу да ли се ради о вашем предлогу да овај сведок буде присутан ту када се испитују оштећени? Само ако је важно. Ајде дођите.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја се извињавам што стално излазим овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само изволите?

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Мени је у интересу, ја сам овде оптужен и робијам за нешто, да ово наставимо, да ми с њим завршимо прво, јер имам нека питања предочавати можда и оштећенима а не знам шта ће он рећи, прво да он дође да он заврши онда ћу да наставим даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било логично, али је то сада немогуће.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Онда откажите оштећене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из два разлога. Оштећени који су на редовном школовању у том периоду када смо их позвали имају распуст и они могу да дођу тада да не би реметили своје нормалне животне активности. То је први разлог који се односи на неки распоред саслушавања сведока. Друга ствар која је потпуно, ви сте потпуно у праву, односи се на режим рада у овом суду, ми нисмо у могућности да са испитивањем овог сведока и суђење у овом предмету наставимо одмах сутра што би вероватно било најбоље него смо

принуђени да се сутра, не сутра, сутра је субота, тамо од понедељка бавимо неким другим предметом у коме такође нас троје поступа и тако све до 22-ог и тако затим све до 26.01.2009. године.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: То неће, ви водите тај поступак како год хоћете али ја кажем да то не иде добро, по мени то не иде добро, мислим ви можете како год хоћете, није добро. Ја за господина имам не један дан, нећу завршити за један дан сигурни будите. Ја морам о мотивима, о хапшењу, убиствима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш предлог је евидентиран.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Шта је причао, цела игра се своди на мом прогону, да ја њега прогањам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваш предлог је евидентиран.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Ја не могу завршити тако. Он мора, морам с њим завршити да бих могао са сведоцима, а што се тиче етикета, што се тиче заштите господина и његовог идентитета, његов идентитет сви знају, па ја сам његов идентитет обелоданио пре 10 месеци, то вам јавно кажем, сви знају, деца знају ко је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас седите Ђукићу.

ОПТ. ЖЕЉКО ЂУКИЋ: Па и господин тужилац је рекао његово име и презиме, исто имате у транскриптима и сад толико правите око тога његовог идентитета, кад се заврши тај процес бићу на робији 3 године, 4 године, нећу доказат дал сам крив, нисам крив.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ово робија, ово је притвор. Ђукићу и веће вам преиспитује непрекидно. Ајдете молим вас седите, ваш предлог је евидентиран.

ОПТ. ЂУКИЋ ЖЕЉКО: Само вас молим да прво завршимо с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, завршавамо за 5 минута, изволите?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сад је рекао окривљени један важан податак, а то је да он њега ће да испитује читав дан а можда и дан и по, ако тако онда немојте ништа, онда откажите ове, онда откажите децу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, оштећене нећемо отказивати, њима сигурно нећемо да реметимо, ми ћемо вас позвати, сада можете да идете, бићете у овој посебној просторији и бићете позвани онда кад се ми будемо договорили. Изволите изађите. Завршићете скицу, уписаћете све и предаћете нашој служби сада наравно ако каже да му треба два, три минута. Изведите сведока.

АДВ.САША ПЕТРОВИЋ: Судија ако дозволите само, ради ефикаснијег поступка, јасно је вама да овде још нису сви сведоци саслушани осим мислим кренули смо, он је тек четврти, пети, биће потребно и ја верујем да ће одбрана предлагати суочење сведока итд. Сматрам да два дана у јануару није довољно да би се овај поступак ефикасније, зато предлагем да можда мало да померите касније, да одредите дуже време и да се позову и остали сведоци и евентуално они чак сведоци, можемо писмено да се изјаснимо, значи који су већ саслушавани а на одређене околности на које су сведочили и које су у супротности са исказом овде који је давао овај сведок П1 и мој је предлог можда се помери касније да се одреди дуже време трајања, значи тог претреса да би сконцентрисали сведоке. То је мој предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Дакле, 22, 23. и 24. децембра долазе оштећени, са суђењем почињемо у 14:30 у истој овој судници, претходно дана 22.12. од 09:30 поверићемо истражном судији да обави радњу препознавања у судници број 5 у згради овога суда у том смислу ћемо му и наложити да он претходно ове оштећене испита да опишу колико се сећају лица која су учествовала ту у извршењу дела или леца која су ту затекли и да им затим препознају у врсти између лица сличних година и сличне конституције са окривљенима. Све то ћемо наложити истражном судији писмено да обави, судницу број 5 смо резервисали. С тим у вези ја вас обавештавам, вероватно ће вас и истражни судија о томе обавестити, значи 22.12. у 09:30.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Председнице већа, Ви сте то донели, ја сам и питао, Ви кажете видећете сад ћемо објавити решење. Ви сте сад донели решење да се спроведе истражна радња препознавањем итд. Прво, ми не знамо да ли су оштећени, а има из оног другог предмета да су имали списак, не знамо шта је њима до сад из оног поступка познато ко су лица, како, гледали су ове фотографије, колико су ова лица уопште били заштићена у целом том поступку, имамо фотографију у спису, пуномоћници оштећених могу доћи до тога, зашто то у истрази није обављено. Ја вам сад кажем, без обзира шта год било, таква истражна радња препознавања је супротна сваком правилу струке, апсолутно после толико и толико година нема никаквог смисла, никаквог, то се могло само у истрази, а пре тога да знамо јер ми знамо да ли су они видели та лица пре. Из овога што произилази они су гледали фотографије свих лица и видели сведоке који су долазили, а неки, ја мислим да су сви овде били сведоци у оном тамо поступку. Није то сад препознавање. ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ваша примедба је да је решење суда бесмислено и управо евидентиран. Ми имамо још један минут да завршимо.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Нисам ја рекао да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 22, 23.24.12. не верујем да ћемо моћи било шта осим 26. и 27. јануара да добијемо ово. Да рећићемо 24-ог ако смо успели да нађемо још неки термин.

За сада данашњи претрес је довршен.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА